

தென்டன்

திருச்செந்த தீவ்கள் வெளியீரு.

THONDAN

4
அடி

1-7-1948.

ஆசிரியங்
இறுமுக நாவல்
நாகர்கோவல்

போருள்க்கம்.

மலர்—2.

1—7—1948.

இதழ்—5.

1	கடவுள் வாழ்த்து	194
2	தமிழ்த்தாயின் தனிப்பெரும் புதல்வர் ராஜாஜி	195
3	'திராவிடநாடு' வினாக்கட்டு விடைகள்	196
4	தமிழணங்கு — ஆறுமுகநாவலர்	208
5	அன்புஷ்டி (பாடல்) சுத்தானங்க பாரதியர்	209
6	நாஞ்சில்நாடு நற்றமிழ் நாடே கண்மனி தேசிகவினாயகம் பிள்ளை	211
7	வரந்தருவாய்—வித்வான் உழைச்சானு பிள்ளை	225
8	கீதையின் உபதேசம்-ச. மு. பிள்ளை (ட்ரபண்)	227
9	சைவத்தின் மறுமலர்ச்சி-த.சச்சிதானங்கதம் பிள்ளை	229
10	காந்தியம் வாழ்க-சக்திக்கள்	235
11	இறைவழிபாடு-ஜெயராமன்	236

அட்டைப்பட விளக்கம்.

தருமபுர ஆதின ஸ்தாபகர் பூர்வீஸ்தீ கருஞானசம்பந்த தேசிக பாமாசாரிய சுவாமிகள் குருபூஜை விழாவன்று அட்டைப்படத்தில் காலும் மோட்டார் வாகன வெள்ளோட்டம் 28-5-48 மாலை 3 மணிக்கு விடப்பட்டது. தருமபுர ஆதின மகா சன்னிதானத்தையும் திருப்பனங்தான் ஆதி னம் பூர்வீஸ்தீ காசிவாசி அருணங்தித் தம்பிரான் சுவாமிகளையும்தரிசித்து பிரசாரக்குழுவினர் வாகனம் ஏறிப்புறப்பட்டார்கள். வாகனத்தில் பூர்வீஸ்தீ சோமசுநதரத் தம்பிரான் சுவாமிகள், பூர்வீஸ்தீ கந்தசுவாமி தம்பிரான் சுவாமிகள், தொண்டன் ஆசிரியர் திரு ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், குடங்கத வித்துவான் திரு. த. ச. மீனாஷி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், ஆதின ஒதுவார்கள், மாணவர்கள் ஆகியோர் அமர்ந்திருந்தனர். தேவார இன்னிசைக் கருவிகளும் ஒவிபெருக்கியும் மோட்டாரில் உடன் கொண்டு செல்லப் பட்டன. முதல் முதல் தீகாழி ஆலயத்திலும் வைத்தில்வரங் கோபிவிலும் மாயூரம் துலாக்கட்டத்திலும் பிரசாரக்கள் நடைபெற்றன. பிரசார வேளையில் இன்னிசைக் கருவிகளுடன் ஒதுவார்கள் தமிழ்மறை முழுக்கினர். புலவர்களும் துறவிகளும் சொற்பெருக்காற்றினர். ‘கல்வழி’ எனும் ஆதின சிறுதூல் வெளியீடு மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. தருமபுர மகா சன்னிதானத்தின் ஆசியுரை படிக்கப்பட்டது. இப்புதிய முறையைப் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். தற்கால நிலைக்கு இம்முறை மிகவும் ஏற்றதேயென எல்லோரும் புகழ்க் கூறனர். இத்தகைய அருஞ்செயலை நடைமுறையில் கொண்டுவந்த மகா சன்னிதானத்தின் கருணையைப் போற்றி மகிழ்வோமாக.

கடவுள் வாழ்த்து.

தந்ததுந் தன்கீச் கொண்டதென் தன்கீச்
சங்கரா ஆர்கோலோ சதுர
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுகி பெற்றதோன் ரென்பால்
சிஸ்தத்யே கோயில் கொண்டெம் பெந்மான்
திருப்பெந்த துறையுறை சிவனே
எந்தத்யே ஈசா உட்டுடிடுங் கொண்டாய்
யான் இதற் சிலன்னார்கைம் மாரே.

—மனிவாகார்.

எமது உள்ளத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு எழுங்கருளி
பிருக்கின்ற இறைவனே! திருப்பெருங்குறைத் திருக்கோயிலில்
எழுங்கருளி எமக்கு ஒளி கெறி காட்டிய சிவபெருமானே! சீ ஒப்
பற்ற உண்ணீன எனக்களித்து அதற்குப் பதிலாக ஒன்றுக்கும்
பற்றுத என்னை சீ ஏற்றுக்கொண்டாய். இது ஒரு வியாபாரி பல
கோடி ரூபாய்க்குமேல் விலை பெறக்கூடிய ஒரு பொருளைக்
கொடுத்து ஒரு ரூபாய்க்குட விலைபெறுத ஒரு சிறு பொருளை
வாங்கிக் கொண்டதை சிகாக்கும். ஆதலால் சிவபெருமானே! கம்
பிருவரில் திறமுடையவர் யார் எனக் கூறவும் வேண்டுமோ? அடியேனே யாவன். எவ்வாறுறனில் என் உண்ணிடமிருந்து முடிவு
கட்ட முடியாத பேரின்பத்தைப் பெற்றேன். அதற்குப் பதிலாக
சீ எண்ணிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டது யாது? ஒன்றுமில்லை. இவ்
வருட்செயலுக்கு உணக்கு அடியேன் அளித்தற்குரிய பதிலுபசா
ரம் எதுவும் செய்வதற்கில்லேன் என்று ஆண்டவரைன் இசழ்வது
போல் புகழ்கிறூர்.

தமிழ்தாயின் தனிப்பெரும் புதல்வர் ராஜாஜி.

தமிழகம் செய்த தவத்தாலுதித்த சக்கரவர்த்தி இராஜோகாபாலாச்சாரியார் இந்தியாவின் முதல் கவர்னர் ஜெனரலாக ஸியமனம் பெற்றது அறிந்து மட்டுக்கடங்கா மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். தன் தனிப்பெரும் புதல்வர் ராஜாஜி அரியணை அமர்ந்து அரகரிமை நடத்துவதைக் காண தமிழன்னை ஈன்ற பொழுதினும்பெரும் உவப்பெய்து கின்றார்கள். தமிழ்நாட்டிலுதித்த ஒருவர் இந்தியாவின் ஏக தலைமைப் பதவி ஏற்றுர் என்பதை அறிய ஒவ்வொரு தமிழனும் வீறுடன் இறும்புது எய்துகின்றார்கள். அரசியல் ஆற்றலும், ஆக்கவேலைத் திறனும், எதிரியையும் தன்வயப்படுத்தும் இன்சொல்லும், எளிய வாழ்க்கையும், ஏழைகளைப் பேணும் இருக்கச் சிந்தையும், நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் நல்லோ நாட்டமும், தெய்வம் பேணும் சீரிய சிறப்பும், ஒழுக்கம் ஸ்தைந்த உயர்குண வல்லும் இயற்கையில் இயைந்த எந்தம் பெருந்தகை ராஜாஜி இனையிலா பெரும் பதவியில் அமர்ந்திருப்பது காண அகமகிழ்ச்சின்றோம். ஆங்கிலேயர் தாங்கிய அரசியல் பெரும்பாரத்தைப் பொறுத்து நடத்தும் திறம் அறிவுருவாகிய ஆச்சாரியாச்சிகள் என்ற வேறு யார்க்கே உளது? அரசியல் சக்கரம் தடையின்றி ஒடு இஸ்லாமியர் இன்னல்கள் ஒருபக்கம், கருஞ்சட்டைக்குறுங்தொல்லை இன்னென்று பக்கம், வேலை சிறுத்தைப் பெருந்தொல்லை வேறொரு பக்கம் இடையூருக் கள் என்ன. இத்தகைய பெருந்தொல்லைகளாகிய கரடுமூரடுகள் வழியாக ராஜாஜியின் அரசியல் சக்கரம் எத்தனை வேகமாய் இனிது ஒடுகிறது என்பதைக் காண மன்னும் விண்ணும் எதிர்நோக்கி சிற்சின்றது. தேசத் தொண்டிலும், தாய்மொழித் தொண்டிலும், தெய்வத்தொண்டிலும் பல்கால் உழைத்து பலங்கலம் பெற்று, அனுபவம், ஆய்வு, ஆற்றல் பெற்ற நம் அருந்தவச் செல்வர் இன்னல் அனைத்தையும் இனிது வென்று வேகமாக வாகை குடுவர். தெய்வம் பேணும் சீரிய சிந்தையர் எவ்வகையாயினும் இனைப்பதே இல்லை. செவ்விய நல்லும் சிரும் சிறப்பும் தில்லிய இறைவன் தின்னனம் அருளுவன். ஆதலின் நந்தம் ஆண்டகை அவனியோர் போற்ற அரசர்கள் ஏத்த மங்கையர் வாழ்த்த மானிலம் சிறக்க விண்ணுலகிருந்து நம் அண்ணலார்காந்தி ஆசிகள் வழங்க அவனியை ஆள்வர் என்பதுறுதி.

‘திராவிடநாடு’ பத்திரிகையின் சமய வினாக்களுக்குத் தக்க விடைகள்

‘தொண்டன்’

நமது தமிழகத்தில் சிறிது காலமாக சுயமரியானதை எலும் இயக்கம் திராவிடக் கழகமெனும் பெயரால் இருந்து வருவது யாவருமறிந்ததே. அதன் கொள்கைகளைத் திராவிடநாடு, குடி அரசு, விடுதலை முதலிய சில பத்திரிகைகள் பரப்பி வருகின் றன. அவற்றில் காங்கிரஸ் அரசியல் கண்டனங்களும், பிற மொழிக் கண்டனங்களும், சமூகக் கண்டனங்களும், சமயக் கண்டனங்களும் எதிர்ப்பாளின்மையால் நாள்தோறும் பெரும் வருவதை தமிழ் மக்கள் நன்கறிவர். இக்கண்டனங்களுள் சமயக்கண்டனம் பற்றிச் சிக்கிக்க வேண்டிய ஒரு பெரும் பொறுப்பு எமக்கிருப்பதால் இதனை எழுதலானாலும், நேயர்கள் இதனை ஊன்றிச் சிந்திப்பார்களாக.

இந்தியாவில் உள்ள இல்லாமியர் மதத்தின் பேரால் பாசிஸ் தான் பிரிவு செய்து கொண்டதும், உள் நாட்டிலிருந்துகொண்டே தங்கள் மதவளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்து வருவதும், வைஹத்ரபாத் கைஞாம் முதலிய அரசர்கள் தங்கள் மதவளர்ச்சிக்குப் பாடு படுவதும், ரஜ்ஜி குண்டப்படை இந்தியாவினுள் புகுந்து இல்லாமிய ரல்லாதார் பொருள்களைக் கவர்ந்தும், திராமங்களைத் தீக்கிரையாக்கியும், பெண்களைக் கற்பழித்தும் அட்டுழியங்கள் செய்து கட்டாய மதமாற்றத்தால் தங்கள் மதவளர்ச்சி செய்து வருவதை அறியாதார் யார்? இப்பெருங் கொடுமை தமிழகத்திலும் தாண்டவமாடுவதை அறிய மிகவும் வருந்துகிடேறோம். ‘இந்தியர்கள் அனைவர்களையும் இல்லாமியர்களாக்கி டெல்லி செங் கோட்டையில் இல்லாம் கொடியைப் பறக்கச் செய்தோம்’ எனப் பேசிய ரஜ்ஜியின் பேச்சை இந்தியர் யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். நமது சமயத்தைப் பழித்துக் கூறும் மொழிகள் இல்லாமியம் கிறிஸ்தவம் முதலிய மதங்களின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு துணைபுரியும் என்பதைக் கூற வேண்டுவதின்லையே.

20-6-48 ல் வெளி வந்த திராவிட நாட்டின் ஓவது பக்கத்தில் ‘ஈசாவ - வைணவ மத போதனை’ எனும் தலைப் பின் ஒழ் அரசாங்கத்தையும் மதத்தையும் தாக்கி 81 வினாக்

கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கேள்வி கேட்பது யார்க்கும் எனிது. விடையிறுப்பதோ எவர்க்கும் அறிது, பசுவின்பால் வெள்ளையாயிருப்பானேன்? என்ற ஒரு வெள்ளைக் கேள்விக்குக் கூட விடையிறக்க இயலாமல் விழிக்கின்றோம். உலகியல் கேள்வி எனிலும் சமயக் கேள்விகள் கற்கடலை போன்றவை என்பதையாரும் அறிவர். எனிலும் நமது முன்பாக்கள் இக்கேள்விகளையே தணையாகக் கொண்டு கடவுட் கொள்கையில் வெறுப்பையும், சமயத்திற்குத் தீங்கையும் விளைவிக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் வினாக்கட்டு விடையிறக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாயிற்று. இத்தகைய கேள்வி களாலும் விரிவரைகளாலும் பொதுமக்கள் மனமுடைந்து செய்வது தெரியாமல் திகைக்கிறார்கள். வேறு சிலர் ஆத்திரமடைகின்றனர். அன்பார்கள் பலர் துன்புமுகிறார்கள். அறிஞர்கள் விடைகூறத் தொடங்கி வீணா வம்பை விலைக்கு வாங்குவானேன் என ஒதுங்கி விடுகின்றனர். இங்கிலையில் ‘தொண்டன்’ தனது கடமையை உணர்ந்து விடைகூறத் தொடங்குகிறது. அன்பார்கள் காழ்ப்பின்றி நடுவிலையோடு உண்மை அறிந்து உய்வார்களாக.

இக்கட்டுரையின் முகவுரையில் சென்னை அரசாங்கம் சமயவிரிவரையார்களைப் பயிற்றுவிக்க அறங்கிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தின் ஆதாரில் நடைபெற்ற போகும் பயிற்சிக்கல்லூரித் திட்டம் என்னம் செய்யப்படுகிறது. சங்கார் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லா விதமான வசதிகளையும் செய்து முடித்து விட்டதாகக் கருதி ஆத்மசாங்கி அடைவதற்குரிய மார்க்கத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர சமயப் பிரசாரப் பயிற்சித் திட்டம் நடைமுறையில் கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதாக இதில் கண்கிறது.

நோவில்களில் சமயச் சார்பான விரிவரைகள் தமிழகத்தில் வெகுஊலங்களுக்கு முன்னரே நடைபெற்று வந்தன என்பதை மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் முதலை பழங்குமிழ் நால்களிலிருந்து நன்கறியலாம். அவர்கள் வீற்றிருக்கும் மண்டபங்கள் குப் ‘பட்டிமண்டபம்’ எனப் பெயர். அதில் வீற்றிருக்கும் சமய நுட்பங்களை மக்கள் அறியும்படிச் சமயக் கணக்கர் விரித்து வரப்பார்கள். இதனை “சமயக் கணக்கரும் தன் துறைமேனிய அமுயக் கணக்கரும் அகலாராக” என்பதனாலும், “ஒட்டிய சமயத் துறைபொருள் வாதிகள் பட்டிமண்டபம் பாங்குற ஏறமின்” என்பதனாலும் நன்கறியலாம். சேரநாட்டை ஆண்ட குலசேகரப் பெருமாள் என்னும் மன்னர் பெருந்தகை சமயப் பிரசாரகர்களை அடிப்பிற் காறுமாற பாராட்டுகின்றார்.

“ஆதியங்த மனந்த மற்பதமான வானவர் தம்பிரான்
பாதமா மலர் சூடும் பத்தியிலாத பாளிகள் உய்க்கிடத்
தீதில் என்னெறிகாட்டி எங்கும் திரிந்த அரங்கனைம்மானுக்கே
காதல் செய்தொண்டர்க்கு எப்பிறப்பிலும் காதல்செய்யும் என்னெஞ்சமே”

ஆதலால் தொன்றுதொட்டே மக்களுக்கு சமயபோதனை ஆஜ
யங்களிலும் பிற இடங்களிலும் நடைபெற்று வந்தது என்பதும், சமயபோதக்கள் அறிஞர்களாலும் அரசர்களாலும் போற்றப்பட்டு வந்தனர் என்பதும் விளங்குகின்றன. இதற்கு எண்ணிலாத சான்றுகள் உள். விரிக்கிற பெருகும்.

மமது கென்னை அரசாங்கத்தார் ஆஜயங்கள், ஆதினங்கள் முதலிய சமயச் சாஸ்திரை நிலையங்களைத் தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தி, அங்கிலையங்களைக் கையேற்ற அதன் அழிதமான சொத்துக்களையும் பொருள்களையும் செலவுபோகட்டள் மீதிப் பண்ததினையும் அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழக மேற்பார்வையில் வைத்து ஆட்சி நடத்தி வருகின்றனர். நிலத்தில் வரி வசூல் செய்தால் நிலத்துக்கு வேண்டிய சீர்ப்பாசனம் முதலிய விவசாய வளர்ச்சிக்குரியன் செய்து கொடுப்பது எவ்வாறு ஓர் அரசாங்கத்தின் கடமையாகிறதோ, அதுபோல சமய நிலையங்களின் பொறுப்பேற்றுவில் அங்கிலையங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆவண செய்ய வேண்டுவதும் அவ்வரசாங்கத்தின் இன்றியமையாக கடப்பாட்டனரோ? இக்கடப்பாட்டை இனிது நிறைவேற்றத் தொடக்கிய அரசாங்கத்தாரைப் போற்ற வேண்டியதை விடுத்து தாற்றத் தொடக்கியது பகுத்தறிவாகுமா?

சமய வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாது செய்ய வேண்டிய கடப்பாடுகள் எண்ணிறந்தன உள். அவற்றுள் ஒரு சிறுபணி புரியவே தற்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பணி யோடு அரசாங்கமும் சமயப்பற்றுடைய மக்களும் திருப்தி அடைந்துவிட மாட்டார்கள். கிறிஸ்தவம் முதலிய பிறமதங்களில் கோவில்கள் தோறும் பாதிரிமர்கள் இருந்து சமயப்பணியாற்றி வருவது போல நம்காட்டு கைவு-வைனவு ஆலடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பரிந்தி பெற்ற போதகர்களை அமைத்தே திருவோம். கோவில்கள் தோறும் சமயக் கல்லாரிகளும், நால் நிலையங்களும் சிறுவுவைதொடு அனுதை ஆதரிப்பு, குடிசைக் கைச் தொழில், இலவச மருத்துவம் முதலிய இன்றியமையாப் பணிகள் சமய ஆட்சிக்குட்பட்டு நடத்த முயல்வோம். சமய நாற்களையும், சமயக் கட்டுரைகளையும் எனிய இனிய நடையில் எழுதி எங்கும் பரப்புவோம். அம்மாதிரி அரிய வேலைகள் பல புரிய

அரசாங்கமும் ஆதினங்களும் பொது மக்களும் அறிஞர்களும் அடியார்களும் ஒத்துழைக்கும் காலம் அண்மையிலுள்ளென பதை அன்பர்கள் அறிவிர்களாக.

உணவுப் பஞ்சம், உடைப் பஞ்சம், வேலையில்லாத தின்டாட்டம் இவற்றையகற்ற அரசாங்கம் உழைக்க வேண்டாமென யார் கூறுகின்றனர்? அவற்றை நிறைவேற்றி முடிந்த பிறகு தான் இறைபணியாற்ற வேண்டும் என்றும் கொள்கைதான் பொருத்தமற்றது. அவைகளும் மிக அவசியமாக கூடபெற வேண்டியனவே. அதனிலும் இறைதொண்டு மிக அவசியமே. மக்களின் முயற்சியாலும் இறைவன் திருவருளாலும் பட்டினி யும் பஞ்சமும் அகன்று நாடு செழிக்க வேண்டுவதுதான். இறையருளால் மழை பொழியும். இயற்கை ஸிலை செம்மையுறும். நோய் அகலும். விளைபொருள் மல்கும். பஞ்சம் அகலும். பட்டினி ஒழியும் என்பது எம்மனோ தணிபு.

81 வினாக்களில் முற்பகுதி 41 வினாக்களுக்கு விடைகள் இறக்கப்பட்டன. பிற்பகுதி 40 வினாக்களுக்கும் தொண்டன் அடுத்த இதழில் விடைகள் எதிர் பார்க்கலாம்.

1. (வினா) நமது நாட்டில் சைவசமயத்திற்கு முன்னால் ஏதாவது சமயம் இருந்ததா?

2. அது எது?

3. சைவ சமயம் என்பது எப்போது உண்டாயிற்று?

(விடை) 1, 2, 3. சைவசமயம் என்பது சிவபெருமான் என்றமுதல் இருக்கிறாரோ அன்றமுதலே இருக்கிறது. ஆதலால் அதற்கு முற்பட்ட சமயமும் இல்லை; ஆகலால் அதற்கு கால எல்லையும் இல்லை.

4. (வினா) அதற்கு முதற்கர்த்தா அல்லது சமயாச்சாரி என்பவர் யார்?

(விடை) சிவபெருமானே ஆவர்.

5. (வினா) சைவசமயத்திற்கு மற்ற சமயத்தில் இல்லாத தனிக்கொள்கைகள் என்ன?

(விடை) 1. காலவரையறையற்றது. 2. கடவுள் பெயரால் அழைக்கத்து. 3. கடவுள் கொள்கையுடைய எவரையும் ஆகரிப்பது. 4. இறை, உயிர், தலையினை இயம்புவது. 5. பெண்மையை இகழாது பேணுவது. 6. மக்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப

முத்தியடைய கண்ணறி நான்கினை நவீல்வது. 7. 36 தத்து வங்களைக் கொண்டது. 8. அருவம்-உருவம்-அருவருவம்-அறி ருவம்-அண்புருவாக ஆகவும் பிறமுறையிலும் இறைவனை வழி பட இயைந்தது. 9. வினைகளுக்கீற்ப இறைவன் உயிர்களுக்கு மறுபிறப்பு அருளி, இருவினைபொப்பு மலபரிபாகம் வந்த விடத்து சத்தினி பாதத்தால் முத்தி அருளுகின்றுன் என்பது முதலீயனவாம்.

6. (வினா) அதற்கு ஆதாரம் யாது?

(விடை) சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களும் தோத்திரங்களும்.

7. (வினா) சைவம் என்பது சிவன் என்னும் ஒரு உருவ மூளை கடவுளை வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டதா?

8. (வினா) அல்லது தனித் தெய்வமில்லாமல் ஏதாவது கொள்கைகளை மாத்திரமே அல்லது குணத்தை மாத்திரமே அடிப்படையாகக் கொண்டதா?

9. (வினா) சிவன் என்பது ஒரு கடவுள் பெயரா?

10. (வினா) ஒரு தன்மையா?

11. (வினா) ஒரு குணமா?

12. (வினா) சிவதுக்கு உருவம் சொல்லப்படுகிறதே அது ஏன்?

(விடை) 7, 8, 9, 10, 11, 12, சைவசமயம், சிவபெருமானைக் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுவதாகும். அச்சிவபெருமான் எல்லாம் வல்லவர் ஆதலால் அருவமாகவும், உருவமாகவும் அருவருவமாகவும், அண்புருவமாகவும், குணங்குறியற்றவராகவும் விளங்குகிறார். அவர் இன்னதன்மையர் என்ற அளங்துகூற எவ்ராலும் இயலாது. ஆதலாலேயே அவர்க்கடவுள்' என்னும் அழகிய தமிழ்ச் சொல்லால் அழைக்கப்படுகிறார். 'சிவன்' எனும் சொல் செம்மை என்பதன் அடியாகப் பிறந்து சிவப்பு நிறமுடையவன் நண்மை செய்பவன், மங்களம் தருபவன் எனச் சிறந்த பல பொருள்களை உடையது. இறைவன் அருவமாக மாத்திரம் இருப்பானாலும் அவனை அறிந்து வழிபட அணைவருக்கும் இயலாது. ஆதலின் அவ்விறைவன் கருணை கூர்ந்து எடுத்த உருவத் திருப்பேணியே சிவன் உருவாகும்.

13. (வினா) அதற்குப் பெண்டுபிள்ளைகளும் இருப்பதாகக் கணப்படுகின்றதே, அது ஏன்?

(விடை) இறைவன் சத்து. இறைவி சித்து. பள்ளை கள் சத்தும் சித்தும் சேர்ந்த வழி பிறந்த ஆண்டதம். மூன்றும் சேர்ந்தது சக்கிதானந்தம். கதிரவதும் அவனது ஒளியும் பேரளவில் இரண்டோயிலும் பொருள் ஒன்றுமிகுப்பதுபோல் இறைவதும் இன்னருளும் சிவமும் சக்தியுமாக இருக்கின்றது. 'இருமையினின்றி இயங்காதலை' என்பது விஞ்ஞானம். பாசிட் டிவ்-நெகட்டிவ்; மேட்டர்-என்றி; எலக்ட்ராண்-ப்ரொட்டான்ஸ் இவைகள் இரண்டு இரண்டாகவே கணப்படுகின்றன. இரண்டு சேர்ந்துதான் ஒரு செயல் நடக்கின்றது. இதுபோலவே சத்தி யும் சிவதும் இரண்டாம் இலக்கி உலகுக்கு இன்றியமையாத ஜூஷ்டெழில்களைப் புரிகின்றனர். உலகில் ஒரு மனி தன் தோன்ற அவன் தக்கை தாயொடு வாழுவேண்டும். தக்கை தோன்ற பாட்டன் பாட்டியோடு இருக்கவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு பாட்டன் பாட்டியோடு இருக்க மறுத்தால் அவனது பசம்பரை வந்திராது. எல்லாப் பாட்டன் பாட்டிகட்கும் முற் பட்ட முதல் பாட்டன் முதல் பாட்டியோடு சேர்ந்திராவிட்டால் அவனுடேயே அவன் குடி முடிந்திருக்கும். ஆதலென் எல்லா ஆயிரக்குள்கும் இறைவனும் விளங்குகிற சிவபெருமானும் அவனுட் சக்தியோடு விளங்குதல் வேண்டியதாயிற்று.

14. (வினா) சைவசமய சம்பந்தமான பல கடவுள்களுக்கு உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பெயர்கள் வடமொழியில் இருப்பானேன்?

(விடை) ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லும் உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் எல்லா மொழிகளிலும் இருப்பதால், கடவுளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான பெயர்கள் வடமொழியில் இருப்பதில் சியப்படைவதற்கில்லை.

15. (வினா) ஆயிரக்கணக்கான கடவுள்களுக்கும் அவர்களது பெண்டுபிள்ளைகளுக்கும் வேறு வேறு பெயர்கள் ஏன்?

(விடை) மின்சார விளக்குகள் பல்கோடி பல்வேறு ஒரு வத்திலும் நிறத்திலும் செயலிலும் ஒளியிலும் சக்தியிலும் பல்கோடிப் பெயர்களைப் பெற்றாலும், மின்சக்கி ஒன்றுமிகுப்பதுபோல கடவுள் ஆயிரக்கணக்காகத் தோன்றினாலும் வேறு வேறு பெயர்கள் பெற்றாலும் அவர் ஒருவரோயாவர்.

16. (வினா) சைவத்திற்கும் சமணக் கொள்கைகளுக்கும் பொத்தக் கொள்கைகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

(விடை) சைவம் கடவுட் கொள்கையை வந்புதற்குக் கிறது. பெளத்தம் கடவுளைப் பற்றி யாதும் கூறவில்லை, சைவம் அறிவு வேறு ஆண்மா வேறு எனக் கூறுகிறது. பெளத்தம் அறிவே ஆண்மா மென்றும், அறிவின் வாசனை அஹவதே முத்தியென்றும் கூறுகிறது, சைவம் உலகம் கடவுளால் படைக்கப் பட்டத்தை என்கிறது, சமணம் உலகம் கடவுளால் படைக்கப் படவில்லை என்கிறது. சைவம் உயிர்களின் விளைகளுக்குத் தக்கவாறு இறைவன் பயன் ஊட்டுகின்றன எனக் கூறுகிறது. சமணம் உயிர்களின் விளைகட்குத் தக்கவாறு பயன் ஊட்டுவது இறைவன் அல்ல என்கிறது.

17. (வினா) ஆரிய வேதத்தையும் ஜீவபலி வேள்வியையும் சைவம் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றதா?

(விடை) ஆரிய வேதத்தில் சைவசமயத்திற்கு உடன் பாடானவற்றை ஒத்துக்கொள்கிறது. ஜீவபலி வேள்வியை ஒத்துக் கொள்வதில்லை.

18. (வினா) சைவ சமயாச்சரியர்கள் என்பவர்கள் ஆரிய வேதத்தையும் அதில் காலனும் வேள்விகளையும் ஒப்புக் கொள்கின்றார்களா மறுக்கின்றார்களா?

(விடை) சைவசமயத்திற்கு ஏற்றவற்றை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

19. (வினா) சமணர்கள் வேதவேள்வியை சிந்தனை செய்தார்கள் என்றால், அது எந்த வேதத்தையும் வேள்வியையும்?

(விடை) சைவர்களுக்கும் ஆரியர்களுக்கும் உரிய வேதத்தையும் வேள்வியையும் சிந்தனை செய்திருக்கலாம்,

20. (வினா) சைவ சமயத்திற்குள்ள சித்தாந்தமும் ஆழமும் வடமொழியா தென்மொழியா?

(விடை) சித்தாந்தம் தமிழ் மொழியிலும் ஆகமம் வடமொழியிலும் உள்ளன. சில ஆகமங்கள் தமிழிலும் வடமொழி யிலும் உள்ளன. எல்லா ஆகமங்களின் கருத்தும் தமிழ்த் திருமந்திரத்தில் அடங்கியிருக்கிறது.

21. (வினா) சைவத்தைபே சேர்ந்த சைவக் கடவுள்கள் இருக்கும் தனித் தனி ஊர்களுக்குத் தனித் தனி பெருமை ஏன்?

(விடை) பூமியின் அடியில் எங்கும் ஸீர் சிரம்பி இருந்தாலும் எல்லாக் கிணறுகளிலும் ஒன்றுபோல் பெருமை வாய்ந்த தன்னீர் ஊறுவதில்லையல்லவா? அதுபோல் இறைவன் எங்கும்

வியாபித்திருக்காதும் பல்வேறுடங்களில் பல்வேறு விதமாக பற்றல் அடியார்களுக்காக திருவருள் தோன்றியினது. ஆக ஸால் பற்பல ஊர்களுக்கும் தணித்தணி பெருமை ஏற்படுகின்றது.

22. (வினா) சமயாச்சாரிகள் என்போர்களால் பாடப்பட்ட ஊர்களுக்கும் பாடப்பட்ட கடவுள்களுக்கும் மாத்திரம் அதிகமான மதிப்பு ஏன்?

(விடை) சமயாச்சாரியர்கள் நம்மைப்போல மனிதர்களேயானதும் தெய்வத் திருவருள் நிரம்பப் பெற்றவராவர். நாம் கடவுளை வேண்டினால் நமக்கு அவர் அருள் புரிவதற்கும், திருவருளில் தோய்ந்து அருள் பழுத்த ஆச்சாரியர்கள் வேண்டினால் அவர்களுக்கு அருள் புரிவதற்கும் வேற்றுமை உண்டு. அது ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் சமயாச்சாரியர்கள் காட்டிய அற்புதங்களே அதற்குச் சான்றுகின்றன. அவர்கள் பாடி வழி பட்ட இடங்களில் கடவுட் தோற்றும் அதிகரிக்கிறது. ஆதலால் அதற்கு மதிப்பு ஏற்படுகிறது.

23. (வினா) சைவ சமயாச்சாரியர்களும் சைவசமய பக்தர்களும் பெளத்தர்களையும் சமணர்களையும் துன்புத்தியடேன்?

(விடை) துன்புத்தனில்லை.

24. (வினா) துன்புத்தனில்லையானால் தேவாரம் முதலியெவகளில் அவர்களைக் கண்டபடி இழித்துக்கூறி வைத்திருப்பதேன்?

(விடை) கடவுள் கொள்கையற்ற ஜூனர்களுக்கும் பெளத்தர்களுக்கும் தமிழகத்தில் புகுந்து அரசர்களைத் தம் வயப்படுத்தி மக்களை அவர்களுடைய சமய வழிபாட்டினின்றும் பிறமுச் செய்து விவண்டியார்களுக்குத் துன்பமும் செய்ததால் அவர்கள் செயலை இழித்துக்கூற வேண்டியதாயிற்று.

25. (வினா) வடமொழிக் கதைகளையும் வடமொழிப் புராணங்களையும் தள்ளிவிட்டால் சைவர்களுக்கு ஏதாவது கடவுளுண்டா?

(விடை) சைவ சமயம் கறுகிற கடவுள் உண்டு.

26. (வினா) சைவத்திற்கு ஏககடவுள் வணக்கமா? பல கடவுள் வணக்கமா?

(விடை) ஏககடவுள் வணக்கமே, “ஒன்றென்றிரு தெய்வம்” “ஒருவனே தேவன்” “நவந்தருபேதம் ஏகநாதனே நடிப்பங்” “ஒருவனும் உலகேத்த நின்ற நாளோ” எனும் இத்தைக்கப் பேற்கோள்கள் காணக்.

27. (வினா) எத்தனை கடவுள்கள் இதுவரை கண்டுபிடிச் சுப்பட்டிருக்கின்றன?

(விடை) ஒரே கடவுளைத்தான்.

28. (வினா) அதோடு தீந்ததா இனியும் உண்டாகுமா?

(விடை) அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒன்றே.

29. (வினா) சைவசமயத்திற்குக் கோயில் கொள்கை உண்டா?

(விடை) சைவசமயத்திற்கே கோயில் கொள்கை சிறப்பாக உள்ளது.

30. (வினா) விக்கிரக ஆராதனை உண்டா?

(விடை) அதுவும் சைவசமயத்திற்கே சிறப்பாகத் திருவருவ வழிபாடு உள்ளது.

31. (வினா) வேறு ஒருவன் அர்ச்சகலை இருந்துதான் கடவுளை வணங்கவேண்டுமா?

(விடை) வேறெல்லார் உதவியின்றி நேரிலும், அர்ச்சகர் துணையோடும் வழிபடலாம்.

32. (வினா) ஆசிய இஸைகளுக்கு ஆதாரம் எது?

(விடை) கண்ணப்பர் நேரில் வழிபட்டு முத்தியடைக்காரர், இன்றும் காசியில் யாரும் நேர்முக வழிபாடு செய்து வருகின்றனர்.

33. (வினா) சைவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் வணங்கவேண்டிய கடவுளை நேரில் பூசனைபுரிய அவரவருக்கு உரிமையுண்டா?

(விடை) உரிமை உண்டு.

34. (வினா) சைவத்தில் ஜாதி வித்தியாசம் உண்டா?

(விடை) ஜாதி வித்தியாசம் இல்லை.

35. (வினா) சைவக் கோயில்களில் இப்போது ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டப் படுகின்றதா?

(விடை) இப்போது பாராட்டப்படவில்லை.

36. (வினா) அது சைவத்திற்கு முரணு அல்லவா?

(விடை) ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டப்படாமல் இருப்பது சைவத்திற்கு உடன்பாடே.

37. (வினா) முரணுஞ்சல் அம்முரணுக்கு இதுவரை சைவர்கள் ஏதாவது பரிகாரம் செய்தார்களா?

(விடை) பாராட்டப்படாமல் இருப்பதால் எதுவும் இப்போது செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

38. (வினா) கடவுளை வணங்கக் கற்பூரம் கொளுத்தி வைத்து வணங்கவேண்டுமென்பதற்கு ஏதாவது ஆகமம் உண்டா எந்த ஆகமத்தில் சொல்லுகிறது?

(விடை) ஆகமம் உண்டு. காயிகாகமம் முதலியவைகளில் காண்க.

39. (வினா) ஏதாவது ஒரு ஆகமத்தில் சொல்லப்பட்டால் அது ஆரியர்கள் ஆகமமா? தமிழர்கள் ஆகமமா?

(விடை) ஆரியர்கள் ஆகமத்திலும், தமிழர்கள் ஆகமமாகிய சைவாகமத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

40. (வினா) கற்பூரம் கொலுத்தும் வழக்கம் எதுமுதல் அதுஷ்டக்கப்பட்டு வருகின்றது?

(விடை) கற்பூரங் கிடைக்க ஆரம்பித்த நாள்முதல்.

41. (வினா) பின்னோயார் என்ற கடவுளுக்கு சைவத்தில் இடம் இருக்கின்றதா?

(விடை) முதலிடம் இருக்கிறது.

[பிற்பகுதி 40 வினாக்களுக்கும் விடைகள் தொடரும்.]

இந்து சமய விரிவுரையாளர் பயிற்சிக் கல்லூரி திருநெல்வேலி.

சென்னை அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்துடன் சென்னை அறங்கிலை பாதுகாப்புக் கழகக் கட்டளைப்படி 21-6-48 ல் தொடங்குவதாக இருந்த நெடு கல்லூரி '48 ஜூலை 1-ம் தேதி தொடங்க முடிவு செய்துள்ளது. ஜூலை 29, 30 தேதி களில் சேரவிரும்புகிறவர்களுக்கு எழுத்து பேச்சு சேதணை நடைபெறும். வகுப்பில் சைவ-வைணவ ஆகமப்பாடங்கள் தக்க நல்லாசிரியர்களைக் கொண்டு பயிற்றுவிக்கப்படும். இதில் தேறுகிற விரிவுரையாளர்கள் ஒவ்வொரு முக்கிய தேவஸ்தானங்களிலும் போதகர்களாக ஸியமிக் கப்படுவர். அவர்கள் சுற்றுப் பக்கங்களிலுள்ள கோயில் களிலும் ஹரிஜனச் சேரிகளிலும் பொதுவிடங்களிலும் சென்று சொற்பொழி வாற்றுவார்கள். இத்தகைய அருங்க செயலை நடை முறையில் கொணர்ந்த H. R. E. போர்டு தலைவர் திரு. T. M. சின்னையாபிள்ளை M. A., B. L., அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். இதனை அங்கீகரித்து அனுமதியளித்த சென்னைப் பிரதமர் கனம் O. P. இராம சாமி ரெட்டியார் அவர்களின் பெருங்கருணைக்கு என்றும் மறவாத நன்றியுடையோம். மேலும் இத்தகைய சமயப் பணிகள் பல செய்து இப்பெரியார்கள் திருவருளால் நீடு வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தமிழ்னங்கு.

ஆறுபுக நாவலர்.

அணங்கு தனது நல்லாசிரியரிடம் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்ணகிழம்க்கணக்கு முதலீய சங்க நூற்களையும், சிலப்பதிகாரம் முதலீய காவியங்களையும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும், பன்னிரு திருமுறைகளையும், காலாயிரத் திவ்யபிரபந்தத்தினையும் ஐவ்வகை இலக்கணங்களையும் திறம்படக் கற்றுத் தேரினான்.

திருநாள் ஆசிரியர் அணங்கினை நோக்கி “அம்மா! சின்னாட்களில் பன்னாற்களைக் கற்றுவிட்டாய். நான் பல்லான் ஒளாகப் பயின்ற பலநூற்கருத்துகளையும் சில்லாண்டில் சிந்தை தெளிய தெளிந்து கொண்ட உன் திறம் அளப்பரியதே. இதுவரை நீ கற்றுக்கொண்ட நால்களிலிருந்து உன் வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்தக் கருதுகின்றாய் என்பதை ஓளிக்காமல் கூறுவாயா” என்றார்.

அணங்கு: உத்தம குருவே! உயர்குணக் குன்றே! எனது எண்ணத்தை இயம்பவும் வேண்டுமோ? தங்கள் கருத்தே அடியாள் கருத்தும். திருக்குறள் கற்றேன், சிந்தை தெளிந்தது. இல்லற நல்லறம் என்பதை அறிந்தேன். ஒத்த நல்லும், உயர்குணசிறைவும், சித்தத்தெளிவும், செந்தமிழ்ப் பற்றும், தேசப்பற்றும், திருவருடபேறும், ஏழைக்கிரங்கும் இயல்பும்-எழிலும், அடியாரிடத்து ஆர்வமும்-அன்பும் உடையதோர் உத்தமத் தலைவரை மணங்கு இல்லற வாழ்க்கையை இனிது நடத்தவும், நன்மக்கள் பெற்று நலமுறு சுற்றத்தொடு தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தினைப்பேணி துறவோர்க்குதலீயும் அறவோர்க்களித்தும் வாழ என் சிந்தை விரும்புகின்றது.

ஆசிரியர்: அன்னையே! உனது நன்னலங்களுக்கு ஏற்ற நாயகளை இறைவன் விரைவில் தருவான். சென்று வருகிறேன்.

(எனக் கூறிச்சென்றார்.)

திருமணப் பேச்சு

நூத்துக்குடி மேலூர் சிவன்கோயில் தெருவில் மாசி வாமணிப்பிள்ளை யென்பவர் வசித்துவந்தார். அவருக்கு நான்கு ஆண்குமங்கைகளும் மூன்று பெண்குமங்கைகளும் உண்டு. பெண்குமங்கைகளுடையதீருமணத்தோடு தம் செல்வசிலை குன்றியது. அவருடையமுத்த மகன் எம். ஏ. படித்து எண்டனுக்கு சென்று பார்-அட்-லா- வக்குப் படித்து வந்தான். வெள்ளைக்காரர்களோடு பழகி அவர்களைப்போல வாழ்க்கையை நடத்தத் தொடங்கினான். மது மாசங்களையும் மட்டின்றி புசிக்கத் தொடங்கினான். வெள்ளைக்காரர்களின் ஆடல்பாடல்களில் ஆர்வங்கொண்டான். தந்தை வருத்தப்பட்டு படிப்பிற்கனுப்பும் பணமெல்லாம் பாழாக்கினான். எவ்வளவுபணம் அனுப்பினாலும் திரும்பவும் பணம் வேண்டும் வேண்டும் என்ற கடிதம் வந்த வண்ண மாகவே இருக்கும். மைந்தனை நினைத்து மனச்சோர்வ டைந்த மாசிலாமணிப்பிள்ளை ஓர் பணக்காரன் மகளை தன் மைந்தனுக்கு மணம் புரிவிக்க விரும்பி தரகர்கள் பலரை பல்வேறிடங்களுக்கும் அனுப்பி விசாரிக்கத் தொடங்கினார். அவருள் ஒருவன் நெல்லைக்கு வந்து விசாரித்துப் பெரும் பொருள் படைத்த சோமசுந்தரம் பிள்ளையின் திருப்புதல் விடையை சிறந்த பணக்காரி என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். தனது சொல்வன்மையை நன்றாய் உபயோகிக்கத் தொடங்குனான்.

சோ. பிள்ளை: பையன் பெயரென்ன?

தரகர்: திருச்சிற்றம்பலம். வெள்ளைக்காரர்கள் இவனை M. T. லாம் என்று அழைப்பார்கள்:

சோ. பிள்ளை: இப்படி ஏன் நல்ல பெயர்களைக் கெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

தரகர்: வெள்ளைக்காரர்கள் மத்தியில் அவர்களைப்போல் சுருக்கமாகப் பேர்வைத்துக் கொள்ளுவதுதான் நாகரீகம்.

சோம: எந்த வகுப்புவரை படித்திருக்கிறுன்.

தரகர்: எம். ஏ. பட்டம் பெற்றுவிட்டான். இன் னும் சிறிது நாளில் பாரட்லா பட்டம் உறுதியாய்ப் பெற்று விடுவான். படிப்பில் மகா பண்டிதன். தங்கள் மகளுக்கு ஏற்ற கணவன் அவன்தான்.

அழகில் வெள்ளைக்காரன் தோற்றுவிடுவான்.
பணம்தான் கொஞ்சம் மட்டு.

சோம: பணம் வேண்டுமென்பதில்லை. என் நுடைய
செல்வத்துக் கெல்லாம் என் ஏக புதல் வி தமிழ்
முணங்கே உரியவள். படிப்பும் பண்பாடும் ஒழுக்
கமும் இருந்தால் போதுமானது.

தரகர்: அப்படிச் சொல்லுங்கள். அவற்றிற்கு ஒரு குறை
வும் இல்லை. யோசிக்காமல் முடிவு செய்து விட
லாம். மதனும் ரதியும்போல் வாழ்வார்கள்.

(எனப் பேசிமுடித்தார்கள்.)

வெகுவிரைவில் திருமணப் பேச்சுகள் முடிவாய் விட
ன. மாசிலாமணிப்பிள்ளையும் அவர் விட்டுப் பெண்களும்
மணமகளையும் மட்டத்திற் செல்வத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்து
முடிவுகட்டிச் சென்றார்கள். திருமணநாளும் குறிக்கப்பட்ட
து, மணமகனுக்கும் செய்தியறிவிக்கப்பட்டது, மணமக
னுக்கு பதினூரியம் ரூபாய் முன்னதாக அளிக்கப்பட்டது.
அதில் பகுதி வண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டது.

திருமண வேலைகள் சிறப்புடன் நடந்தன. திருமண
நாளுக்கு மூன்று நாளைக்கு முன் மணமகனிடமிருந்து ஓர்
தந்தி வந்தது. சோமகங்தரம் பிள்ளையும் தமிழ்மணங்கும்
ஆர்வத்தோடு தந்தியைப் பிரித்துப் படித்தார்கள்.

(ஆங்கிலத்தில்) வண்டன்
காலம்.....

பிரியமுள்ள S. S. பிள்ளை அவர்களுக்கு,

ஆகாயவிமான மார்க்கமாக திருமணத்துக்குப் புறப்
படுகிறேன், என் விமானத்தோடு 3 விமானங்கள் இங்கிருந்து
வருகின்றன. அதில் எனது நண்பர்களான வெள்ளைக்காரத்
தோழர்களும் தோழிகளும் வருகிறார்கள். அவர்களை
மிகவும் நாகரீகமுறையில் நமது திருமணத்தில் உபசரிக்கத்
தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வீர்களென நம்புகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள, M. T. Lam.

தங்கியைக் கண்டதும் தமிழ்மணங்கின் முகம் சிவங்தது.
கண்ணீர் ததும்பினது. தமது இல்வாழ்க்கை எவ்வாறு
நேருமோ என என்னினால். இத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்த
தந்தை “அம்மா! உன் கணவனுக்கு வெள்ளைக்காரர்கள்
நட்பு அதிகம் போல் இருக்கிறது. அதனாலென்ன? திருமணம் சிகம்ந்ததும் திரும்பிவிடுவார்கள்”என்றார். [அணங்கு
ஏதோ சொல்ல நினைந்தும் ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாத
வளாய் முகத்தை முடிக்கொண்டு வீட்டிடு னுள் போய்
விட்டாள்.]

(தொடரும்)

சுவாமி சுத்தானந்த பராதியார், புதுவை.

அன்புநிலை

[இராகம் பரசு]

[தேசாதி தாளம்.

பல்லவி

அன்பு நிலையைக் கண்டால் -நம்பு மனமே- நி
ஆண்டவனைக் கண்டிடுவாய் இன்ப மனமே (அன்பு)

அநுபல்லவி

துன்பமெல்லாங் தொலையும் தூய மனமே
தொந்த பக்தங்க ளெல்லாம் சிக்தி யொழியும் (அன்பு)

ஶரணம்

மந்திரத்தில் வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை
மசுதியிலே வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை
எந்தத்திசை வணங்கினும் வேற்றுமை யில்லை
எல்லாமும் கடவுள் இருக்கு யிடமே. (அன்பு)

பிரிவினை பேசாதே பேதை மனமே
பெயரில் மயங்காதே பிள்ளை மனமே
அறிவினை வளர்த்திடின் ஆசை மனமே
அதமும் புறமும் சுத் தான்மமயமே. (அன்பு)

நாஞ்சில்நாடு நற்றமிழ் நாடே.

கவிமணி
தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை.

இனிய தமிழில் செந்தமிழில் என்றும் தழைத்து வரும் தமிழில் கணியும் பாலும் தேனும் கற்கண்டும் அணைய கவினைகள், கட்டுரைகள், கணைகள், நாடுகங்கள், நவீனங்கள் முதலியவற்றை எழுதித் தமிழ் மக்களுக்கு அறிவை வழி ஆண்டத்தையும் பெருக்க வல்ல எழுத்தாளர் பெருமக்களே! அன்பர்களே!! உங்கள் அணைவருக்கும் நல்வரவு கூறி என் மனமார்ந்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாஞ்சில் நாட்டில் இத்தகைய ஒரு கூட்டம் இதுவரை கூடி னதே இல்லை. உங்களை எல்லாம் வரவேற்கும்படியான ஒரு சங்தரப்பம் இப்பொழுது வாய்த்தது எங்கள் பாக்கியமோகும். திருவிதாங்கூர், நாஞ்சில் நாடு என்று கேட்ட உடன்தானே, பக்கத்திலிருக்கிற திருநெல்வேலிக்காரர்களும்கூட இது ஒரு மலையாள நாட்டின்றும், இங்குள்ளவர்களைல்லாரும் மலையாளிகளை றப், அவர்கள் யாவரும் பேசுவது :மலையாளமென்றும் தீர்மானித்து விடுகின்றனர். இது முற்றிலும் தவறான கொள்ளைக்காரும்.

திருவிதாங்கூர் சேரநாட்டின் ஒரு பகுதி என்பதை அறியாதவர் யார்? சேர அரசர்கள் யாவரும் செந்தமிழ் வேந்தர்களாயிருந்தார்கள் என்பதைச் சங்க கால இலக்கியங்கள் நமக்குக் காட்டில்லையா? சேரமான் பெருஞ் சேரலாதன் முதலான அரசர்கள் தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் பரிசிலாக நாடும் ஊரும்—என—அரசாட்சியையும் கூடக் கொடுத்தார்கள் என்பதைப் பதிற்றுப் பத்து என்ற இலக்கியம் கொண்டு அறிகிறோம்.

வடநாட்டு ஆரிய மன்னர்கள் தமிழர்களைப் பழித்துக்கூறிய போது சினங்தெழுந்தவன் சேரனு? சோழ பாண்டியர்களா?

‘வாய்வாள் ஆண்மையின் வண்டமிழ் இகழ்ந்த காய்வேல் தடக்கைக் கனகனும் விசயனும்.....

செங்குட்டுவன் தன் சினவலையில் பட்டார்கள் என்றுதானே சிலப் பதிகாரம் சொல்லுகின்றது?

சேர வேந்தர்கள் பாடல் பெற்ற வேந்தர்கள் மட்டுமல்ல. பாடியவர்களும் ஆவார்கள். சிலப்பதிகாரம் பாடியவர் ஒரு சேர மரபினர். கலித்தொகையுள் பாலைக் கலி பாடியவர் பெருங்கடை கோ என்ற சேர வேந்தர். ஐங்குறுநாற்றுள் ஒரு திணை பாடிய வரும், அதனைத் தொகுப்பித்தவரும் சேர வேந்தர்கள். புறப் பொருள் வெண்பாமாலை பாடியவர் யரரே? ஜயஞாரிதனார் என்ற சேர மரபினர்தான். ஆதிட்டா என்றும் சிறப்புப்பெயர் பெற்ற திருக்கைஸய ஞானவுலா, பொன்வண்ணங்தாதி என்பவை பெருமை வாய்ந்த செந்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள். இவற்றைப் பாடி யருளியவர் அறுபத்துமூன்று நாயண்மாருள் ஒருவரான சேர மான்பெருமாள் நாயனூர்ல்லவா? கைவ சமயத்துக்கு ஒரு பெரி யாரை ஈந்றளித்த சேரகுலம் வைணவ சமயத்துக்கும் ஒரு பெரி யாரைப் பிறப்பித்தது. அவர்தாம் குலசேகர ஆழ்வார்; பெருமாள் திருமொழி என்ற தில்லியப் பிரபந்தம் பாடியவர். இப்படிச் சிறந்த தமிழிலக்கியங்களையும் சமய நால்களையும் தமிழுக்கு உபகரித்த பல பெரியார்களைத் தோற்றுவித்தது இந்தச் சேரர் குலம் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லித்தான் ஆகடைவண்டும். மட்டுமல்ல, தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்டபோது கபைத் தலைணை பூண்டிருந்த அதங்கோட்டாசான் இந்த நாட்டுக்காரர். அதன் கோடு என்ற ஊர் விளவங்கோட்டுத் தாலுகாவில் இன்றும் இருக்கிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திருச்சிதாங்கூர் என்ற பெயர் வங்க வகையைப்பற்றியும் சிறி து சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் பெயர் ஏற்பட்ட விதத்தை திணைக்கும்போது சென்னையிலுள்ள

ஹாமில்டன் பிரிட்ஜ், அம்பட்டன் பிரிட்ஜான் கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. இது 'திருவிதாங்கூர்' அல்ல; 'திருவிதாங்கோடு' ஆகும். இதனை ஆக்கிலேயர்கள் 'டராவன்கோர்' என்றெழழு தினுர்கள். பின் மலையாள ததி ஸ்தமுதும்போது அதனையே பெயர்த்துத் திருவிதாங்கூர் என்றெழழுதினிட்டார்கள். அவ்வளவு தான். இனி திருவிதாங்கோடு என்ற பெயர்தான் எப்படி வந்தது என்று சிந்திக்கவேண்டும். கல்வெட்டுக்களில் 'முதாங்கோடு' என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் செங்கோடியும் புதாங்கோட்டும் செருவென்றவர் சினங்கவிர்த்து' என வருகின்றது. முதாங்கோடு என்றதும் ஒன்றைத் தான் குறிக்கின்றன. ஏவென்றால் வட்டெடமுத்தில் 'பு' வுக்கும் 'மு' வுக்கும் வரிவடினில் அதிக வேறுபாடு இல்லை. இவற்றை ஒன்றை இன்னொன்றாக வாசிக்கும் தவறுதல் உண்டாவது இயற்கை. ஆகவே திருமுதாங்கோடு என்ற பெயரே திருவிதாங்கோடு எனத் திரிந்திருக்கலாம்.

திருவிதாங்கோட்டுக் கோவிலில் வடமொழியில் எழுதப் பட்ட சீலாகமொன்று காணப்படுகிறது. அதில் அங்குள்ள கடவுளை 'வடகுங்கலேய' எனக் கூறியிருக்கிறது. இதற்கு 'ஆலமரத்தின் பொங்கிலிருக்கிற கடவுள்' (God in the hollow of the Banyan tree) என்பது பொருள். அப்படியானால் முதலாங்கோடு என்றும் பெயர் காள்கை தெவில் திரிந்து முதாங்கோடு ஆயிர்க்கு என ஊசிக்க இடமுண்டு, அது அடைமொழி ஏற்றுத் திருமுதாங்கோடு எனத் திரிந்திருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள கல் வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் முதலியவற்றைப் பார்ப்பிர்களானால் இது ஓர் தமிழ்நாடு என்பதைச் சந்தேகமற்ற தெரிந்து கொள்ளிர்கள். ஒரு நாட்டிலுள்ள கல்வெட்டு, செப்பேடு, ஓலைப் பிரமாணம் முதலியவை சாதாரண மாக அங்நாட்டில் வழங்கிவரும் மொழியிலேதான் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. முன்சிறையில் கி. பி. ஒன்பதாம் நாற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆண்ட கோக்

கருங்க தடக்கன் என்ற ஆய் அரசன் காலத்துச் செப்பேடு ஒன்று வெளியாகி இருக்கிறது. அதில் அம்மன்னன் பார்த்திப் சேகர புரம் என்று தன் பெயரால் கோவில் ஒன்று கட்டி, வேத அஸ்யனத்துக்கென உயர்தரக் கல்லூரி ஒன்றும் ஏற்படுத்தித் தானம் சிட்ட செய்தி குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விழிஞம் என்ற ஊர் இராஜேங்கிர சோழ தேவனது ஆடசி யின்கீழ் இருந்தது. அதற்கு 'விழிஞமான ராஜேங்கிர சோழ பட்டணம்' என்பது பெயர். இது பற்றிய ஆதாரங்கள் கல்வெட்டு கள் முதலியவை இருக்கின்றன. திருந்திக்கரையில் இராஜ ராஜ சோழன் கல்வெட்டு இருக்கிறது. அதில் அவன் தன் பிறந்த நாளான ஐப்பசிமாதச் சதயாளில் திருவிழா நடத்துவதற்கு சிபந்தம் சிட்ட செய்தி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

".....வள்ளுவநாட்டு முட்டம் என்றும் பேர்தயிர்த்து மும்முடி சோழன்லூர் என்று பேராக்கி, இங்ஙாட்டுத் திருந்திக்கரை மாதேவர்க்குப் பெருமாள் ஐப்பிகைச் சதயத்தின் நாள்திருவிழா எடுத்து"—

(T. A. S. Vol I Page 292)

இதில் பெருமாள் என்ற ராஜராஜ சோழன் தென் கடற் கரையிலுள்ள முட்டமும் இவன் ஆட்சியிலிருந்ததாகக் கல்வெட்டினால் தெரிகிறது.

இப்படி எத்தனையோ ஆதாரங்கள் காட்டலாம். இவையெல்லாம் எதை விளக்குகின்றன? இது ஓர் தமிழ்நாடு என்பதற்கு இவற்றைவிட வேறு என்ன சாக்கு வேண்டும்?

இங்ஙாட்டிலுள்ள கல்வெட்டுகள் செப்பேடுகள் எல்லாம் தமிழ் என்றேன். பழையான ஏட்டுக்கவுடிகள் கிடைக்குமானால் அவையும் தமிழாகத்தான் இருக்கும். சிறிது காலத்துக்கு முன் னால் மலபாரிலிருந்து ஒரு ஏட்டுப்பிரதி கிடைத்தது. அது வட்டெழுத்தில் எழுதப்பட்ட திருவாய்மொழி எடு. இதைத் தாம் நேரில் பார்த்ததாகக் காலஞ்சென்ற K. G. சேஷஷபர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

மலைநாட்டில் பாடகம் சொல்லும் வழக்கம் இருக்கிறது. அஃதாவது காலியம், இதிகாசம், புராணம் என்பவற்றிலுள்ள யாதே தும் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு ஆடிப்பாடி அபிநயித்துக் காட்டுவதாகும். இதற்குக் கம்பராமாயணப் பாடங்களைப் பயன்படுத்தி வந்ததாகப் பழைய ஏடுகள் கொண்டு அறிய முடிகிறது.

திருவிதாங்கூர் அரசாங்கத்தார் ‘வலை வீசபுராணம்’ என்னிடுக்கு ஏட்டுச் சுவடியைப் புத்தகமாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள். இதை மலையாளிகள் யாரும் வாங்குவதில்லை. ஏன்? பாடங்களை ஸாம் தமிழ்ப் பாடங்கள். அவர்களுக்குப் பொருள் விளங்காது. தமிழர்களும் வாங்குவதில்லை. காரணம் தமிழ் நாளைப் பழைய மலையாளமென்று நினைத்து மலையாள எழுத்தில் பதிப்பித்திருப்பதுதான். பாடங்களை ஸாம் நூப தமிழ். கதை திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள வலைவீச படலத்தைத் தழுவியது.

அரண்மனையிலுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து சமீபத்தில் ஒரு ஏடு கிடைத்தது. அரிச்சங்கிரண் கதையை வெண்பாலினால் எழுதப்பட்ட ஏடு இது. இதை முதனாலாகக் கொண்டு தான் வீர கவிராயர் அரிச்சங்கிர புராணம் பாடியிருக்கிறோரைக் பது—

‘விதியினர் சிழந்தவரிச் சந்திரன் றன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்தமாக்கி
அதிவிதமாங் கவியுகத்தில் வருசுகாத்தம்
ஆயிரத்து நானுற்று நாற்பத்தாறில்
சதுமறைதேர் புல்லாணித் திருமால் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரமேல் மாண்ட பத்துள்
துதருசீர் நெல்லூர்வாழ் வீராஞ்ச
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றினுனே’.

என்ற பாடலால் தெரிய வருகின்றது. இந்தச் சுவடியின் பிரதிவேஹ எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இதனைத் தாமதியாமல் நமது திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகத்தார் வெளியிடுவார்களைச் சூரியன் நம்புகிறேன். தேடிப் பார்த்

தால் இத்தகைய ஏட்டுப்பிரதிகள் இன்னும் எத்தனையோ மேல் கடற்கரை நாடுகளிலிருங்கு சிறைக்கப் பெறலாம். அவற்றைத் தேடிச் சேர்ப்பது மட்டுமல்ல; இன்னும் வெளிப்படுத்தப்படாமல் சிடக்கின்ற பல கல்வெட்டுக்களையும் வெளிக்கொண்டு வருவதும் மிகுங்க பயனைத் தருவதாக இருக்குப். நிற்க,

நாஞ்சில் காட்டைப் பற்றியும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிள சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது நஞ்சை மிகுங்க வள்ளாடு. நாஞ்சில் வள்ளுவன் ஆண்டாடு. மாமதில்போல் மலை ஆளும் நாடு. வாணம்—மாதம் முய்மாரி பொழியும் நாடு.

‘பண்ணை பெருத்த பழகாடு—சுற்றிப்
பார்த்திடக் கண்கள் குளிரும்நாடு
மண்ணையும் பொன்னுக மாற்றும் நாடு—கவி
வாணைர் புகழும் தமிழ்நாடு.’

நாஞ்சில் வள்ளுவன் செய்தி புறானுாற்றுல் அறியப்படுவது. ஆகவே அதனேடு ஒத்த பழகையுடையது இங்காடு. சங்க இலக்கியங்களில் பல்லுளி என்று கூறப்படும் ஆறுதான் இங்காட்டை வளம்படுத்தும் பழையாறு. இதன் உற்பத்தி இடம் இன்றும் பறளியாறு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் முதல் அஜை ‘தலையணை’ என்ற சொல்லப்படும். ‘பாண்டியன் ஆணை’ என்றும் கூறவர். அதில்—

‘எத்திசையும் புழுப்படைத்த கொல்லம் தோன்றி
இருநூற்றுத் தொண்ணுாற்று இரண்டாமாண்டில்
வெற்றிசெயும் கும்பத்தில் வியாழன் நிற்க
விளங்குபுகழ் ஆவணிபன் னிரண்டாங் தேடி
தத்திவிழும் பறளியாற் ரணையும் தள்ளி
தமிழ்ப்பாண்டி ராஜஸிங்கம் தனையும் வென்று
கொத்தலரும் பூஞ்சோலை நாஞ்சிநாடும்
கோட்டாறும் கூபக்கோன் கொண்டநாளே’

என்னும் பாடல் இருப்பதாகச் சூறவர். ஆனால் கண்டவர் ஒரு வரும் இல்லை.

இதற்குக் கோட்டாறு என்றும் பெயருண்டு. இதைத் தந்த நகி என வடமொழியில் பெயர்த்துப் புராணக்காரர்கள் அதற்கோர் கைதயும் கட்டியிட்டனர். பழையாறு என்ற பெயர் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதுதான். நாஞ்சினாட்டுப்புத்தனுறு என்ற சிற்றூறு பிற்காலத்தில் வெட்டப்படவே, தாய் நதியான இது பழையாறு என்ற பெயரைப் பெற்றது. இதனை நாஞ்சினாட்டுக் காவீரி என்று கூறியோம் பொருந்தும். கோட்டையிலும் பல்துளி சிறைந்து சீர்வளம் சுரக்கும் காரணத்தால் பங்ருளி எனப்பட்ட ஆறே நாஞ்சினின் செழுமைக்குக் காரணமான பழையாறு என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இன்று காகர்கோவில் என்றழைக்கப்படுகிற நகரம் இந்தக் கோட்டாற்றின் கரையில் இருப்பதால் கோட்டாறு என்றே பெயர் பெற்றிருந்தது. இதுதான் பழையையான பெயர். நாகர் கோவில் இதன் ஒரு பகுதிதான். கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் நாகர்கோவிலில் வந்து தங்கி பள்ளிகளும், பாடசாலைகளும் கட்டின பிற்காலத்தில் நாகர்கோவில் என்ற பெயர் பிரசித்தி பெறத் தொடங்கினது.

இப்பெயர் கொண்ட பெரிய ஆலயமொன்று நாகர்கோவில் பட்டணத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் இருக்கின்றது. இது ஆகி காலத்தில் ஒரு சமணக்கோவிலாக இருந்ததென்றும் பிற்காலத்தில் ஒரு இந்துக் கோவிலாக மாறியிருக்கிறதென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். இந்தக் கோவில் சங்கிதி மண்டபத்தில் சுவரிலும் துணக்களிலும் மகாவீரர், பார்சுவநாதர், பத்மாவதி இவர்களுடைய சிலைகள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை இன்றும் பார்க்கலாம். 'கோட்டாறு ஆனமும்முடி' கோழுபுரத்து நாகர்கோவிலில் பள்ளியிடையுள்ளவீர பண்டிதனும் கமலவாக பண்டிதனும்' என்றுவரும் சாசனப் பகுதியும் கவனிக்கத் தக்கது. ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்தக் கோவிலில் விசேஷ நாளாம். ஒருவித நன்றா மனல் பிரசாதமாக வழங்கப் படுகிறது.

கல்வெட்டுக்களிலும் இலக்கியங்களிலும் கோட்டாற்றைப் பற்றி மிகுதியும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜராஜசோழன் இதைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் இதற்குக் 'கோட்டாஸு' மும்முடி சோழபூரம்' எனப் பெயர் கொடுத்தான். ராஜேந்திர சோழன், ராஜாதி ராஜன், குலோத்துங்க சோழன் முதலான வர்களுடைய ஆட்சியின் கீழும் கோட்டாறு இருந்தாகத் தெரிகிறது.

இங்காரத்தின் ஒரு பகுதியான ஒழுகினசேரியின் பக்கத் திலுள்ள இடத்துக்குச் சோழபூரம் எனப் பெயர் ஏற்பட்டதும், அங்கே 'ராஜேந்திரசோழிசூரம்' என்ற கோவில் அமைந்ததும், பழையாற்றில் 'கோழன் கட்டு அணை' கட்டப்பட்டதும் இச்சோழர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலாயிருக்கவேண்டும். சோழர்களின் நிலப்படை ஒன்று இங்கிருந்தாகவும் இலக்கியங்களாலும் கல்வெட்டுகளாலும் அறியக் கிடக்கின்றது.

இவ்வூரை விட்டுச் சௌந்திரத்துக்குச் சற்றுச் செல்வோம். தானுமாலயப்பெருமாள் கோவிலையுடைய பழையமையான தலம் இது. பாண்டியர், சோழர், சேரர், விஜயநகரவேந்தர், நாயக்க அரசர் என்பவர்களுடைய கல்வெட்டுக்கள் இங்கே ஏராளம் இருக்கின்றன. சோழ அரசர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இது 'கசிந்திரமான சுந்தரசோழ சதுரவேதிமங்கலம்' என்றமைக்கப் பட்டது. பாண்டியன் ஆட்சியில் வந்தபோது 'சுந்தரபாண்டிய சதுரவேதி மங்கலம்' எனப்பட்டது. வீரகேரள மன்னன் கல்வெட்டு இதனை 'வீரகேரள சதுரவேதி மங்கலம்' எனக் குறிப் பிடுகின்றது. இங்கு நாற்றுக்கு மேற்பட்ட கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. வடமொழியிலுள்ள ஒன்றிரண்டைத் தனிரீதி மீதியெல்லாம் தமிழ்.

கோவிலின் சங்கிதியின் முன்புள்ள ஒரு மண்டபத்தின் பெயர் வீரபாண்டியன் மனிமண்டபம். அதை அடுத்துள்ள இன்னெனுரு மண்டபத்துக்குச் செண்பகராமன் மண்டபம் என்று பெயர். அதில் தென் பகுதியில் அதாவது பெருமானுக்கு முன்

புள்ள பகுதியில் சிவ்ஜுவினுடைய லீலைகள் பலவும் சிற்பத் தில் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் இராமாயணக் கதையும் ஒன்று. சிற்பத்தின் லில குறிப்புக்களைக் கொண்டு அது கம்பராமாயணக் கதையைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டது என்று அறியலாம்.

சங்கிதியில் இப்பொழுதிருக்கிற கோபுரத்தைக் கட்டுவித்த வர் 'நாடுநீங்கள்' மூலம் திருநாள் மண்ணர் பிரான் ஆவர். இதற்கு முன்னிருந்த கோபுரம் விஜயங்கர வேந்தரான கீர்த்தி பெற்ற கிருஷ்ணதேவராயரால் கட்டப்பட்டதாகும். இதை விளக்கும் கல்வெட்டு கோபுரத்தினடியில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயிலின் உள்ளே விஜயங்கர வேந்தர்களுடையவும் நாயக்க அரசர்களுடையவும் சிலைகளைக் காணலாம்.

கோபுரத்தின் அடியிலுள்ள கல் வெரிலும், மண்டபங்களிலும் இருக்கும் அழகமான சிற்பச் சிலைகள் பார்ப்பவர் கண்களைக் கவரும் என்பதற்கு யாதும் ஐயமில்லை. இக்கோவில் ஒரு காலத்தில் தெய்வீக சிதமன்றம் (Divine Court of Justice) என்று கருதப்பட்டு வந்தது. நம்பூரிப் பிராமணர்கள் குற்ற வாளிகள் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டால் சங்கிதியின் முன் காய்ச் சின நெய்யில் கையை முக்கச் செய்து சோதிக்கப்படுவார்கள். இதற்குக் 'கசிந்திரம் கைமுக்கு' என்று பெயர். இதை விவரித்துக் கூற இடமில்லாததினால் இம்மட்டோடு விட்டுவிடுகிறேன்.

இனிச் சுசிந்திரத்தை விட்டுக் கண்ணியாகுமரி வரையும் சுற்றுச் சென்று வருவோம். இது பண்ணைக் காலத்தில் 'குமரி' என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. பண்ணை இலக்கியங்களிலும் யாத்திரீகர்களுடைய குறிப்புக்களிலும் இதைப் பற்றிய செய்திகள் அறியக் கிடக்கின்றன.

கண்ணியாகுமரியும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள இடமும் கல் வெட்டுக்களில் 'புறத் தங்காடு' என்று சொல்லப்படுகிறது.

இராஜராஜப் பாண்டியநாட்டு உத்தம சோழவளாட்டுப் புதக் தாய்னாடு என்றும் தொடரை நோக்குக் குமரிச் சேர்ப்பன் என்பது பாண்டியன் பெயர்களுள் ஒன்று. பகவதி நாய்ச்சியார், பராந்தக பாண்டியன் சாசனமொன்றில் 'தென்னவர் தம் குல தெய்வம்' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோவிலில் சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர வேந்தர்கள், நாயக்க அரசர்கள், திருவிதாங்கூர் அரசர்கள் என்பவர்களுடைய கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன.

கொடிமரத்தின் அடிப்பிடத்தைச் சுற்றி விஜயகர அரசருடைய கல்வெட்டு ஒன்று ஸமஸ்கிருத எழுத்தில் பொறிக் கப்பட்டிருக்கிறது. கொடிமரத்தை யடுத்துள்ள கங்கிதி மண்டபச் சுவரில் தெஹுக்கில் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டு இருக்கின்றது. இவ்விரண்டும் இதுவரையிலும் சரியானபடி பரி சோதித்து வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. உட்கோவில் சுற்றுச் சுவரில் அனேக கல்வெட்டுக்கள் கங்கும்புப் பூச்சக்குள் மறைந்து கிடக்கின்றன. கோவில் புதுப்பிக்கிற காலத்தில் உடைபட்டுப்போன எழுத்துக் கற்களுக்கு அளவில்லை.

1766 ல் தான் கன்னியாகுமரி திருவிதாங்கூரோடு சேர்ந்தது. இது நாகமயா எழுதிய திருவிதாங்கூர் ஸ்டேட் மாது வல் முதல் வால்யும் 879 ஆம் பக்கத்தால் தெரிகிறது.

இவ்வளவு ஆதாரங்களும் கொண்டு இது மலீயாள நாடா? அன்றித் தமிழ் நாடா? என்பதைப் பற்றி முடிவு கட்டவேண்டும். பொறுப்பை உங்களுக்கீடை விட்டு விடுகிறேன். இவை போதா என்றால் வெளிசிடங்களிலிருந்து வந்துள்ள உங்களிடம் இங்காட்டை ஒருமுறை சுற்றிப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறேன். மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நடை உடை, பாவளைகள், பேச்சுவழக்கு, ஆசாரம் என்பவற்றைக் கவனியுங்கள். அப்போது உண்மை விளங்கும். இங்கே எடுத்துச் சொல்ல தொடங்கினால் அது மிக விரிந்துபோகும். இங்காட்டிதுவுள்ளா

எந்தப் பழையமையான கோவிலுக்குச் சென்றீர்களானாலும் கோவில் சுவர்கள் தமிழ்மொழியில் தங்கள் வரலாறுகளை எடுத்துக் கூறுவதை அறியிர்கள்.

.இத்தகைய பழந்தமிழ் நாட்டிலே இன்று தமிழ்படும் பாடு அந்தோடி பரிதாபம்.

நான்படும் பாடுவிலேனே உலகர் நவீஶும் பஞ்ச தான்படுமோ சொல்லத் தான்படுமோ எண்ணத் தான்படுமோ கான்படு கண்ணியில் மான்படு மாறு கலங்கி நின்றேன் என்படு சின்றை என்றிரங் காமென்னில் என்செய்வனே?

என்ற பாடதுக்கு இலக்காப் பின்று பரிதவிக்கின்றது. தமிழ் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. தமிழன் என்றால் ஏனாம் செய்யப் படுகின்றன. எழுத்தாளர் பெருமக்களே! இதனை எண்ணிப் பாருக்கள்.

ஆனால் இந்த வறட்சியிலுக் கூட தமிழ் விதை இந்நாட்டில் கருகிப்போகவில்லை. அவ்வப்போதே புவவர் மணிகள் பலர் தோன்றிக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். இன்றும் இருக்கின்றார்கள். காலங்குசென்ற கலிஞர்களில் மனோன்மணீய ஆசிரியர் கஞ்சாம்பிள்ளை அவர்களும், செண்பகராமன் பள்ளு ஆசிரியர் அவர்களும், பக்திரசக் கீர்த்தனைகள் பல பாடிய நீலகண்டிவம் அவர்களும், சட்ட ஞானமும் தமிழராய்ச்சித் திறமும் வாய்க் கப் பெற்ற K. G. சேஷ்யரவர்களும், கந்தபுராணக் கீர்த்தனை பாடிய நீலகண்ட ஆச்சாரி அவர்களும், ஈணக்கிய குத்திரம் பாடிய அவர் மகன் கணபதி ஆச்சாரி அவர்களும், ஸீதா புராணம் பாடிய தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை அவர்களும், ஆராய்ச்சி வல்லுநரான K. N. சிவராஜபிள்ளை அவர்களும், ‘திவான்வெற்றி’ என்றும் பெயருடைய விற்கவிதை பாடிய வெற்றி கொண்டான் புவவரும் குறிப்பிடத் தகுந்தவராவர்.

‘இன்னமுதொழுகுமிசை தமிழிசை இங்கிலத்தோங்கிட’ இரவும் பகலும் உழைத்து வரும் இசைக்கவிபரச இலட்சமண.

பிள்ளையவர்கள், 'ஒரும் அவதானம் ஒருநாறு செய்திந்தப் பாரில் புக்கும் படைத்த பண்டிதராம்' செய்துதம்பிப் பாவளர் அவர்கள், 'கம்பங் கனியின் கனியமுதை ஊட்டி நம்மை ஏழ் புகியில் தேவராய் ஆக்கி வரும்' குமரேச பிள்ளை அவர்கள் முதலியோர் இன்றைய தமிழ் ஈட்டில் தமிழ்ப் புலவரின் பரம் பரையினராய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இளம் புலவர் எனும் எத்தனையோ பேர் இக்காலத்தில் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பெயரையெல்லாம் இங்கு எடுத்துக்கூற நேரமில்லை.

இப்பொழுது தமிழுக்கு ஒரு கல்லகாஸம் பிறந்திருக்கின்ற தென்றீர சொல்லவேண்டும். இந்தியாடு சதங்கிரம் பெறவே தமிழன்கையும் விடுதலை யடைந்துவிட்டாள். ஒரு மொழியின் விடுதலை அங்காட்டின் விடுதலையில் அடங்கினது என்பது கமக்குத் தெரிந்ததல்லவா? சதங்கிர தாக்கம் கொண்ட இந்தக் காலத்தில் எந்த நாடு அல்லது எந்த மொழிதான் இனி அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும்? தமிழன்கை அரியாசனத்தில் ஏறி ஆட்சிபுரியத் தோடங்கிவிட்டாள்.

சென்னை மாகாண அமைச்சர்கள் தமிழ் வளர்ச்சியில் கன்னும் கருத்துமாயிருப்பது நமது பாக்கியமாகும். இன்னும் சில வருடங்களுக்குள் அரசாங்க மொழியே தமிழாகிவிடும் என்று திட்டமாய் நம்பலாம். கலைக் களங்கியம் எழுதத் திட்டமிட்ட கல்வி மந்திரியை நாம் பெரிதும் பாராட்டவேண்டும். இன்னும் பல ஆக்க வேலைகளை அவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள். அவற்றுள் ஒன்று ஆஸ்தானப் புலவர் உத்தியோகம்,

நம் ஈட்டில் புதுப் புதுக் காலேஜ்கள் தோன்றியவண்ண மிருக்கின்றன. அவை வரும் வருஷம் முதலே தமிழில் கற் பிக்கத் தீர்மானித்திருங்பதும் சு வருஷங்களுக்குள் எல்லாம் தமிழ்மயமாக்கி விடத் தீர்மானித்திருங்பதும் மேலான ராசியங்களல்லவா? ஆங்கை மொழிக்கு அரணும் அதற்கு வளர்ப்புத் தாயாய் இருந்த காலேஜ்கள் இன்று தமிழின் தாயகாக மாறி விட்டன என்றால் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இதைவிட வேறு என்ன

வேண்டும்! பட்டமளிப்பு சிழாவின்போது சொற்பொழிவுகள் கூடத் தமிழில் நடைபெறத் தொடங்கினிட்டனவே.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழின் முன்னேற்றத்துக்காகச் சில தனிப்பட்டவர்களும் ஸ்தாபனங்களும் புரிந்துவரும் தொண்டுகளை நாம் போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஸ்தாபனங்களில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தையும் ஆதினங்களையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களில் ராஜா ஸர். அண்ணுமலைச் செட்டியார், அழகப்பச் செட்டியார் என்பவர்கள் சிறந்தவர்கள். இவர்களின் கொடையும் அக்கமும் குன்றுமலீருக்குமாக.

தமிழில் எண்ணேற்ற புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் தோன்றத் தலைப்பட்டு விட்டன. இப்பக்கம் பார்த்தால் பத்திரிகை; அப்பக்கம் பார்த்தால் சஞ்சிகை. இவை நம் நாட்டில் எழுத்தாளர்களின் தொகை நாளாக்குநாள் ஏறிக்கொண்டு வருவதையே காட்டுகின்றன. இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு நண்பர் சொன்னார்—‘எண்ணேற்ற சஞ்சிகைகளும் புத்தகங்களும் தோன்றியவண்ணம் இருக்கின்றனவே. இவற்றை வாங்குவார் யாரே படிப்பவர் யாரே எங்கே சேமித்து வைப்பது? இலக்கிய உலகில் கருப்பத்தடை செய்யவேண்டும் காலம் வந்து விட்டது போலிருக்கிறதே’ என்றார். அதற்கு நான்—“கவலைப் படவேண்டாம். வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வலுவுள்ளது நிலைக்கும்; வலுவற்றது மறையும்; இதுநியதி” என்றேன். தமிழுலாம் புத்தகமின்றி வறண்டு கிடங்கிறது. இப்பொழுதுதான் ஊற்றுக் கிளம்பிப் பாயத் தொடங்கியிருக்கிறது. ஆதலால் கருப்பத்தடைக்கு இது காலமல்ல என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்.

ஆனால் நான் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழில் அது இருந்தது; இது இருந்தது என்று பழம் பெருமை பேசிக்கொண்டிருக்காமல் எது தேவையோ அத்துறையில் இறங்கி அவர்கள் உழைக்கவேண்டும் முத-

தமிழ் முத்தமிழ் என்ற முழக்கம் செய்கிறார்கள். இசைத்தப்பி மில் எத்தனை புத்தகங்கள் இருக்கின்றன? பண்டை நால் களைப் படித்துவிட்டு நாம் 'பெருநாரை' 'பெருங்குருது' என்ற திருப்பித் திருப்பிச் சோல்லிக்கொண்டிருந்தால் இசை நூண்ம் உண்டாகவிடுமா? அந்த காரைகளும் குருகுகளும் மறைந்து போய்விட்டன. இனி நம்முடைய வலைக்குள் அகப்படபோவ தில்லை. ஒரு ஏழை உண்ணச் சோழம் உடுக்கத் துணியுமில்லா மல் தனிக்கிறுன். அவனிடத்தில் அவதுண்டை பாட்டதும் கொட்டபாட்டதும் பெரிய கப்பலோடி வியாபாரிகளாயிருந்தார்கள் என்ற பழம்புராணம் படிப்பதனால் எண்ண பயன்கீ?

நாடகத் தமிழ் என்பதன் பொருள்தான் என்ன? நாடகம் என்னும் சொல்லுக்கு 'ட்ராமா' 'நடனம்' என்ற இரண்டு பொருள் உண்டு. கூத்துக்கும் அப்படியே.

'பதஞ்சலிக் கருனிய பரம நாடக'- (திருவாசகம்)

'குத்தாடும் தெவன்' — (சுகிள்: கல்வெட்டு)

இவற்றிலிருந்து நாடகத் தமிழ் என்பது 'ட்ராமா' வைப்பற்றிக் கூறகிற தமிழா? நடனம் அல்லது நாட்டியத்தைப் பற்றிக் கூறகிற தமிழா? என்பது ஆராயத் தக்கது.

சில தமிழர்களிடம் இதைப்பற்றிப் பேசினால் தமிழில் குந்த இசைத் தமிழ் நாடகத் தமிழ் நாற்கள் கொஞ்சமா? அவையெல்லாம் கபாடபுரத்தைக் கடல் கொண்டதோடு போய் விட்டன் என்ற சொல்லி நம் வாணை அடைத்துவிடுகிறார்கள். போய்விட்டன, போய்விட்டன என்ற சொல்லிக் கரையீ விருந்து அலையை எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் அவை வந்து கரையேறுமா? புது நால்கள் ஆக்குவதுதானே செய்யத்தக்க முயற்சி. தமிழில் நாடகங்கள் அதிகமாக இல்லை. இசையைப் பற்றி வடமொழி தெலுங்கு முதலியவற்றில் இருப்பது போன்ற நால்கள் தமிழில் உண்டா? தற்காலத்தில் சில அறிஞர்கள் நாடகங்கள் எழுதி வெளியிடத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். அவர்களுடைய முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியது. செங்கமிழ்ச் செல்லி பல காலிதாசர்களையும் வேஷ்கல்லபியர்களையும் ஸ்ரிப்ஸன் களையும், பாஞ்சாஷாக்களையும் பிறப்பித்து உதவுவாராக.

ஈலேஜ்சனில் கற்பிப்பதற்கேற்ற சரித்திர நால்கள், விஞ்ஞான நால்கள் முதலீயவை தமிழில் இல்லை. அவை பல எழுதப்படவேண்டும். இந்த விதமான நால்கள் பலவும் வெளி வந்த பிரகு ‘கலைக்களஞ்சியம்’ எழுதுவதுதான் சௌகரியமாயிருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். உஸ்மானியா பல கலைக்கழகத்தார் ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே உயர்தரக் கல்விக்கு வேண்டிய அனேக சாஸ்திரங்களை உர்த்த வில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இப்பொழுது அவர்களுக்கு அந்த விஷயத்தில் நமக்கு இருப்பது போன்ற கஷ்டங்கள் ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் நாம் முதனால்கள் எழுதுவதோடு மொழிபெயர்ப்பும் செய்யவேண்டியது மிகக் அவசியமாகும். இங்கும் தமிழ் வளத்தைப் பெருக்கவேண்டுவது எழுத்தாளர் கடன்.

எழுத்தாளர்க்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் மனத்திருப்பி உடையவர்களைக் கொண்டு இருந்தால்தான் ஊக்கமாக உழைப்பார்கள்; பயன்தரும் காரியங்களைச் செய்வார்கள்.

ஆகவே இம்மகாநாடு தமிழ் மூன்னேற்றம், எழுத்தாளர்களன் என்பவை பற்றி நன்கு கவனிக்குமென்று நம்புகிறேன். தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவது பெரிதல்ல. அவற்றை நடை முறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அவற்றின் மூலம் எதனை முதலில் செய்யவேண்டும், எதைப் பின்திக் கொண்டு நடை வேண்டும் என்று பகுத்தறிந்து நடக்கவேண்டும். முந்திய மகாநாடுகளில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைக் கொண்டு நடத்தவில்லை என்று ஒரு பத்திரிகை குற்றம் சாட்டியிருந்ததைப் பார்த்தேன். இந்த மகர்நாடு அக்குறைகளைத் தயிர்த்து ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் இங்கே கூடியது திருவிதாங்கார்த் தமிழர்க்கு நல்லாலும் என்பது மட்டுமல்ல. ஒரு பாக்யமுருகும் என்று கூறி, இன்னுமொருமுறை உங்களுக்கு கல்வரவு சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

[நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற மூன்றுவது தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் நிகழ்த்திய வரவேற்புரை]

வரந்தருவாய்.

வித்துவான் கூ. உமைதானுபிள்ளை.

- 1 சோதனை காணு தோ—உறக்கங்
துறத்த லா கா தோ?
சாதனை செய்து மென்ன—தேவி
சங்கடங் தீர்த்திடுவாய்.
- 2 நெஞ்சி லீன மின் றி—செய்யும்
நிஷ்டுரங் கொஞ்சமாமோ
கொஞ்சம் குழவிகளை—ஜூயோ
குசாமற் கொல்லுகின்றூர்.
- 3 தாழ்வைச் செய்தவர்கள்—என்றும்
தன்னாலங் காண்பதெல்லாம்
வாழும் வாழ்வாமோ—நாளும்
வளர்ந்து தழைப்பாரோ?
- 4 பேயும் பிசாசுகளும்—ஈத்தம்
பிணத்துடன் வாழுமென்பார்
நாயும் நரிகளல்லால்—பிணத்துடன்
நரனும் வாழ்வானே?
- 5 ஆட்டைக் கடித்த புலி—நாட்டில்
ஆளைக் கடிக்க விட்டால்
நாட்டின் நிலையல்லாம்—என்றும்
நரக மாகா தோ?
- 6 கோடிக் கொலை செய்தே—நாட்டைக்
கோடிக் காலமால்

- நாடும் நாட்டமெல்லாம்—சிகியாய்
 நானும் சிலைத்திடுவோ?
- 7 காட்டு வீலங்குகள் போல்—மக்களை
 கண்ட இடங்களிலே
 வேட்டை யாடிட வோ—நாலை
 விரும்பிக் கற்றுதையா?
- 8 அகதிகள் அழுத கண்ணீர்—இடு
 ஆரூப் பெருகுதையோ
 இகபர மிரண்டிலுமே—தேடி
 எங்குஞ் தொடருமையா!
- 9 அக்கினி மூட்டுகின்றூர்—எங்கும்
 அழித்துக் களிக்கின்றூர்
 ஒக்கக் கூடியோடும்—அகதியை
 ஒட்டிச் தூரத்துகின்றூர்.
- 10 பெண்கள் படும்பாடு—எடுத்துப்
 பேச சியதியில்லை.
 கண் ஞாங் கண்ணீருமாய்—ஜையோ
 காலத்தைத் தன் ஞாகின்றூர்
- 11 தஞ்சப் புகுந்தவரை—நாறந
 தாங்கி யணைத்திடுவோம்
 வஞ்ச மில்லாமலேல—உள்ளதை
 வாரி வழங்கிடுவோம்
- 12 எந்த தர்மங்களும்—உலகில்
 இதற்கிணை யாமோ?
 வந்த அகதிகளின்—வாழ்வின்
 வளங்கள் கண்டிடுவோம்
- 13 சிரங்கள் தாழ்த்துகின்றோம்....உன்னைத்
 தினமும் ஏத்துகின்றோம்
 வரங்கள் தந்திடுவாய்—தேவி
 வாழ வைத்திடுவாய்.

கிதையின் உபதேசம்.

தென்னுப்பிரிக்கா டர்பன் ச. மு. பீள்ளி.

கிதையில் பலவகையான உபதேசங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவைகளில் முன்னணியில் நிற்பது மனி தன் கடமை இன்ன தென்பதேயாகும். மனிதன் தன் சமூகத்துக்குத் தொண்டு புரிவது அவனுடைய ஆத்மார்த்த முன்னேற்றத் துறையில் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் ஒன்றெனக் கிதை கருதுகின்றது. இத்தகைய தொண்டு புரிவதில் மனிதர்கள், எங்கிலையில் இருப்பவர்களாயினும் அவரவர்களுக்கும், தக்கமுறையில் அவரவர்களும் கடமையைச் செய்யக்கூடியவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மாண்ட சமூக முன்னேற்றம் என்னும் சிரிய தொண்டில் ஈடுபடாதவன் எவனுயினும் அவன் பாடியாக இருப்பதுடன், இவ்வுலகத் துக்கும் அவனுல் எத்தகைய பயனுமில்லாமல் போகின்றது. அவனுடைய கடமையைச் செய்வதனால்தான் அவனும் கல்ல கதியடைய முடியும். அவ்வாறு அத்தகைய கடமையைச் செய்வதனால் தானும், தனது சமூகம் நன்மை அடைவதோடு அதுவே சிறந்த முறையில் இறைவன் தொண்டாற்றிய தாகவும் கருதப்படும்.

கிதையின் 18-வது அத்தியாயம் 48-வது கலோகம் ஒவ்வொருவனும் தன் கடமையைச் செய்து இறைவனைத் திருப்தி செய்வதனால் மட்டுமே அவனவனும் தக்கக்குதியை யடையலாம் என்று வற்புறுத்துகின்றது. பகவத் கிதையின மேற்படி சுலோகத்தில் இறைவன் என்று சொல்லிவிடாமல், “இவ்வுலக உற்பத்திக்குக் காரணமாயிருந்ததும், இவ்வுலகம் முழு

தும் விறைந்திருப்பதுமான்" எனச் சொல்லப்பட்டிருப்பதை கண்கு கவனிக்கவேண்டும். கடவுளின் இலட்சணம் இது தான். இதைத்தான் எல்லா மதங்களும் ஒப்புக் கொள்கின்றன. இறைவனைப் பிரார்த்திப்பது மனித இயற்கை என்று கொள்ளப்பட்டு அவனவனும் கடமையைச் செய்வதனால் அத்தகையப் பிரார்த்தனையை முடித்துவிட வாழுமானக் கூறப்பட்டிருக்கி ரது.

சமூகத்தில் அவனவனும்
எத்தகைய அந்தஸ்திலிருந்த
போதிலும், அங்கு இருந்து
கொண்டேதன் கடமையைச்
செய்யலாமென்று வற்புறுத்
தப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு
மனிதனும் கடவுளைத் திருப்
திப்படுத்துவதற்காகப்பிரார்த

திக்க விருப்புவதில் அவன் சமூக சேவை செய்வதனால் மட்டுமே தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியவ னுகின்றன. அவர்களுடைய நிலைமைக்குத் தக்கபடி கூடத் தொண்டு செய்ய முன் வராதவர்கள் எந்த சமயத்தினராயினும் அவர் அந்த சமயத்தின் பெயரால் வாழ யோக்கியதையற்ற வர், கிடையின் அந்த உபதேசம் பொதுவாக மானிட சமூகத்துக்கே கூறப்பட்டதாகும். ஆதலினால்தான் மேல்நாட்டு ஆசிரியர்களும் கிடைத்தய மானிட சமூக கேள்வத்துக்கு ஏற்பட்ட நூல் என்றும், எக்காலத்துக்கும் பயன்படக் கூடியதென்றும், உலகத்தின் பிற்கால மதங்களுக்கு அஸ்தி வாரமாக இந்தியாவிலிருந்து வந்கடெனாக் கூறுகின்றனர்.

சைவத்தின் மறுமலர்ச்சி.

S. கச்சிதானந்தம் பிள்ளை B. A., L. T.

மலர்ச்சி என்னும் சொல், பொலிவு, வீரிதல், மகிழ்ச்சி என்னும் பொருளைக் குறிப்பது, மறுமலர்ச்சி என்னும் சொல், இக்காலத்திற்குண், மீண்டும் வளர்தல், செழித்தல் என்னும் பொருளில் பெரிதும் வழங்கி வருகின்றது. எனவே, இங்குச் சைவம் என்பது முதலிற் சிவசம் பந்தத்தைக் குறித்து, பின்பு அச் சம்பந்தத்தை உயிர்கட்கு உணர்த்தும் நெறியைக் குறிக்கலாயிற்று. சைவத்தின் மறுமலர்ச்சி என்பது சைவசமயத்தின் புதுவளர்ச்சி, புதுப்பொலிவு எனப் பொருள் படும். இச் சிவநெறி, ஒளிநெறி, திடுநெறி, முனினெறி, நன்னெறி என்றெல்லாம் ஆன் ஞேர்களால் கட்டடப்பெற்றுள்ளது. சமயமறுமலர்ச்சி என்பது பட்டமரம் மீண்டும் தளிர்த்தலை ஒருவாறு ஒக்கும். சமயமாகிய நன்னெறி என்று மூளதொன்றே, ஆயி னும் அதிற் செல்லுதற்குரிய மக்களிற் பலர் அதனைப் பயன்படுத்தாதொழியும் போது, அது பட்டமரத்தை யொத்துளதென்று கூறலாம்.

சைவ சமயத்தின் தொன்மையை அளவிட இயலாது. இக் காலத்தில் உயிருடன் ஸிலவும் சமயங்கள் யாவற்றினுடைச் சைவமே மிகவும் பழையையானதென்று சிந்து வெளி நாகரிகத்தைப் பற்றிப்பெருநால் எழுதிய ¹ சர். ஜூன். மராஷால்கூருகின்றார். அன்றியும் இச் சமயம் உலகத்திற் பல கண்டங்களிலும் பரவியிருந்தது. பதினாறிரம் ஆண்டுக்கட்டு முற்பட்ட சிவாலயம் ஒன்று அமெரிக்காக்கண்டத்திலுள்ள கொல்லேடோ லில் இருப்பதுபற்றித் திரு. க. கந்தையா பிள்ளையவர்கள் தமது சீவன் என்னும் அரிய நூலில் எழுதியுள்ளார்கள். சிவ வழி பாட்டி எதான்மையையும் பரப்பையுமட்டுமன்றி, அது எங்ஙனம் வளர்ச்சியும் மாறுதலும் பல்லாயிர ஆண்டுகளில் அடைந்து வந்துள்ளதென்பதையும் பற்றி இந்து விற்பரக்கக் காணலாம். ² பாரத நாட்டளவிற் பார்க்குங்கால், வேத காலத்திற்கு முன்பும் பின்பும் இன்றளவும் தொடர்ச்து ஒரு பெருஞ்சமயமாய்

இருந்து வருவது சைவமே. கைலாசநாதர், கேதாரநாதர், பகுபதிநாதர் என்னும் திரு நாமங்களுடன் வடக்கில் இமயமலைக் கப்பாலும் அம் மலைத் தொடரிலும் எழுங்கருளியுள்ள சிவபெருமானே கங்கைச் சமவெளியில் விசுவநாதராய் இவங்குகின்றார். அவரே தேவாதி தேவர்-மகா தேவர்; நமஸ்கார முத்திரையாற் குறிக்கப்படும் தனித் தலைமைத் தெய்வம். இப்போது சிடைக்கும் நூல்கள் யாவற்றிலும் தொன்மைய தாகியவேதத்தின் இதயத்தானத்தில் சிவலுக்கு வணக்கம் சொல்லும் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் விளங்குகின்றது. சைவ சமயமானது இறைவனையே முதலாசிரிய ஞகை கொண்ட ஞானபரம் பரையாலும், இருமொழி களிலுமின்ஸ பெருநூல்களாலும், தமிழகத்துக் கோயில்களின் மாட்சியாலும், பிறகலீகளின் உயர்வாலும், வாழையடியார் திருக்கூட்டச் சிறப்பாலும், இன்னேரன்ன பிறவற்றிலும் மாட்சிமை பெற்றுள்ளதொன்றும்.

சரித்திர காலத்துக்கு முற்பட்டதோர் யுகத்தில் நாபளியுட்பட உயிர்பளியிடுதலே உயரிய வழிபாடாகக் கருதப்பட்டது. நாளைடவில் இக் கர்மகாண்டத்தின் மதிப்புக் குறைந்தது. பத்திருஞ்சான்

களின் பெருமை உயர்ந்தது. இது சமயத்துறையில் முதல் மறுமலர்ச்சியாகும். இதிகாசகாலத்திலும் சிவவழிபாடே தலைசிறந்து விளங்கிற பாரதப்போருக்குப் பின்பு நாட்டில் பெருங்குழப்பம் ஏற்பட்டது. கொலைபயில் வேள்வியோடு பிறப்பாற சாதி பேதமும் பெருகிற்று. அவற்றை எதிர்க்கத் தோன்றிய சைன பெளத்த சமயங்கள் எங்கும் பரவலாயின. இவை வற்புறுத்திய அருளொழுக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்ற போது மற்றொரு மறுமலர்ச்சி தோன்றிற்று. பின்பு கி. பி. 4-ம் நூற்றுண்டில் குப்தர்காலத்தில் புராணங்கள் உருப்பெற்றெழுந்தன. வைதீகசைவத்திற்கு மீண்டும் ஓர்புத்துயிர் வந்தது. கி. பி 7-ம் நூற்றுண்டில் ஹர்ஷர் இறந்தபிறகு. வட இந்தியாவில் அந்தியர் படையெடுப்பும் குழப்பமும் உண்டாயின. தென்னிந்தியாவில் கடைச்சங்ககாலம் வரையில் ‘நுதல் விழி நாட்டத் திறை’யவனே முதற்பெருங்கடவுளாகுப் போற்றப் பெற்றுன. பின்பு கி. பி 4-ம், 5-ம் நூற்றுண்டு முதலாகவே களப்பிர் படையெடுப்பின் பயனாக ஜென் ஆட்சி பரவலாயிற்று.

ஆறு ஏழாம் நூற்றுண்டுகளில் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் சமணம் தலைசிறந்து விண்றது; சைவம் தாழ்சிலை

எம்தியது; தெய்வக் கொள்கை தளர்வந்தது. இயற்கை யும் பெண்பிறப்பும் இழிலாகக் கருதப்பட்டன. சமணபுத்தது றவி கள் கூட்டம் பெருகியது. வம்பும் வாதமும் வளர்ந்தன. போலி வொழுக்கங்கள் பல்கின. சிவாலயங்கள் பலவற்றில் சென்று வணங்குவார் சிவரேயாயினர். சமணரும் புத்தரும் தத்தம் சமயம் கூறிய செந்தெறியில் நில்லாது வழுவிப், பிறரையும் அவரவர் நெறி சிற்கவாட்டாது கெடுத்தனர். வைதிகசைவ சமுதாயத்திற்குள்ளும் சில குறைபாடுகள் தலைகாட்டின. பிறப்பால் வகுக்கும் சாதிபேதம் வலுத்தது. தீண்டாமை விடமும் சமுதாயத்தைத் தீண்டிவிட்டது. ஆரியர் தமிழர் என்னும் வேறு பாட்டுணர்வும், வடமொழி தென்மொழிப் பின்க்கும் உருப்பெறவாயின. தெய்வஉணர்ச்சியும் வீளக்கமும் குன்றின.

இந்த சிலையிற்றுஞ் தேவார ஆசிரியர் மூவர் திருவதைரித்தனர். அவர்கட்டு முன்னமே¹ வாதலூரடிகள் வந்தருளிப் புத்தரோடு வாதிட்டுச் சிவவிளாக்கம் செய்து சென்றனர். “சொற்கோவும் தோணிப்புத் தோன் றலும் எஞ்சந்தர னும்” எனவரும் திருவாக்கு, நம்சைவ பரமாசாரியர் நால் வரும் செய்து முடித்த செயற்கருஞ் செயலின் பயணை உருக்கத்துடன் உணர்த்துகின்றது.

“ஸைவத்தின் மேற்சமயம் வேறிலையதிற்சார் சிவமாசதெய்வத்தின்மேற் ரெய்வமில் லெனும் நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்மைவைத்த சிர்திருத் தேவரமும் தீருவாககழும் உய்வைத் தரசெய்த நால்வர் பொற்றுள் எம் உயிர்த்துகிணபே”

என்ற சைவ எல்லப்பநாவலர் அருமைப் பாடலும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கதே.

நால்வர் பெருமக்கள் திருக்கைவீக்குத் திரும்பி ஆயிரத்திருநூறு ஆண்டுகட்டு மேல் ஆகின்றன. அவர்களாற்றிய அரும்பெருந் தொண்டினால் சைவம் புத்துயிர் பெற்றதுமறுமலர்ச்சி யெய்தியது. தெய்வத்தினிருப்பும் சிவபரஞ்சடரீன் மாண்பும், மீண்டும் உலகரிய சிலைநாட்டம் பெற்றன. வகூக்கணக்கில் சமணஞ்சென்றேர் சைவங்திருப்பினர். செங்கல்லாலும் மரத்தாலும் கட்டப்பெற்று, வணங்குவார் சுருங்கிக்கிடந்த சிவாலயங்கள் யாவும் விரைவில் கருங்கல்லால் பெரிய அளவிற் கட்டப்பெற்று சித்திய நைமித்திகப் பொலிவுகளுடன் சிறந்தன. நாயன்மார்கட்குப் படிமங்கள் ஆலயங்களில் பிரதிட்டிக்கப் பெற்றன. தேவார ஏடுகள் தேடி எடுக்கப்பெற்றன. திருமுறைகள் முதலில் ஏழும் பின்பு அவையுட்படப் பனிரண் முமாக

தொகுக்கப்பெற்றன. கோயில்களில் திருமுறைகளை நாடோரு மோதும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இப்பணி முறையாக நாடெங்கும் நடைபெற்று வருகின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்க நேவார நாயகம் என்னும் ஓர் அலுவலரும் சோழமன்னரால் சிய மிக்கப்பட்டனரென்று அறிகின்றோம். பெரிய ஆலயங்களில் திருமுறைச் சுவடிகள் காக்கப்பட்டும் பிரதிபணப்பெற்றும் வந்தன. சைவ அரசர்கள் இவ்வகைகளில் எல்லாம் பிரசமயக் காழ்ப்பின்றியே தம் சமயத்திற் காட்டிய பற்று போற்றற்குரியது. பிற்காலத்துவந்த சடையவர்மன் பாராக்கிரபாண்டியன் (1422-1463 கி.பி.) தான் சமைத்த தென்காசிச் சிவாலயத்தில் பொறி த்துள்ள பாடல்கள் கண்மனதையும் கரைக்கும் தன்மையை. இங்ஙனம் திருக்கோயில்கட்டுப் புத்துயிர் வந்ததோடு, திருமடங்களின் தொகையும் சிறப்பும் பெருகின. தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சைவம் மறுமலர்ச்சி பெற்றது. இன்பமும் உயர்வும் நல்கியது.

ஆனால், அங்கோ! சில நாற்றுண்டுள்ள கழி வதற்குள், மீண்டும் சில புன்மைகள் புகுந்தன, அரசர்கள் தம்முன் ஒற்றுமை யீழந்தனர். நாற்றுக்கணக்கில் அந்தப்புரமாதர்களை உடையராயிருத்

தல் தம் பெரிய அந்தஸ்திற்கு அடுத்ததென சினை த்துக்கெட்டனர். மெய்யமையே பேசுதலும் எழுதுதலும் வேண்டும் என்னும் உறுதிப் பாடு ஒருவகையில் குன்றலாயிற்று அநுபதி சிறி துமின்றியே அளவிலாத வாதத்தர்க்கமிடுவோர் இந்துக்களுள்ளும் பலர் தொன்றினர். மகம்மதியர் படையெடுப்பும் சிகழ்ந்தது. மதுரை மாட்சியை ஒடுக்கியது.

இப்பரிபவ சிலைமையில் பிறநாட்டுச் சமயங்களாகிய இல்லாமும் கிறித்துவமும் இங்காட்டிற் பரவலாயின. தீண்டாமைக் கொடுமைக்கும், கத்திக்கும் பயந்து பலர் புறமதம் போயினர். போனவர் திரும்பிவர விரும்பினும், சாதி இந்துக்கள் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்தனர். தங்கள் சமயாசாரியர்கள் காலத்தில் புறமதம் புக்கவர்களை அவர்கள் தாராளமாக வரவேற்ற தையும், அவர்களில் ஒருவரே சைவம் விடுத்துச் சமணம் புகுந்து, பெருஞ்சடங்கும் எவ்வித எதிர்ப்பும் இன்றியே மீண்டும் சைவம் புகுந்ததையும் மறந்தனர். ஆங்கில ஆட்சிவேர்க்கொண்டது. பாதி ரி மார் பலர் அறிவோடும், ஆர்வத்தோடும் தியாக வணர்வோடும் கட்டுப்பாடாகக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் தமிழ்மதத்தைப் பிரசாரம்

செய்து பரப்பினர். சைவ வைணவர்கள் ஒதுக்கிவைத்த திண்டாவகுப்பினரிடம் உள்ளன்புகாட்டி அவர்கள் இம்மை அப்பை வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு வேவண்டிய கல்வி, பொருள், சுகாதாரம், சிர்திருத்தம், தெய்வபக்தி இவற்றை நல்கினர். பள்ளிக்கூடங்களும் தரும மருத்துவச்சாலைகளும் பல வாய அமைத்து, அவற்றின் வாயிலாக மன்னுபிரச்சீவை செய்தலோடு, மதமாற்றமும் செய்தனர். இந்து மாணவ மாணவிகள் மனத்தில் கிறித் துவப் பற்றையும் வைதிக வெறுப்பையும் உண்டாக்கினர். மேல் வகுப்பு இந்துக்கள் இவற்றை யெல்லாம் பார்த்தும், பொதுநல்கட்டமை உணர்ச்சியின்றி தம கூடும்ப கலமும், சாதியாசாரமும், போவிப்புச்சீனயுமே போதுமெனச் செயலச் சிறு வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தனர். கோயில்கள் முதலிய சமய சிலையங்கள் சிர்கெட்டன. உலகப்போர் ஒருதலை முறையில் இருமுறைவந்தது. பொய்மை, குது, செயலம், குருசம், தீயொழுக்கம் இவற்றை இப்போது வளர்த்து விட்டன. தெய்வ நம்பிக்கையும் புலன்டக்க ஒழுக்கமும், சமய நிலைகளும் பொருளை மதிக்காத மக்கள் பலர் சைவ சமுதாயத்திலும் தோன்றி விட்டனர். வாழ்க்கையின் துறைகள் எல்லாவற்றிலும்

பெருங்கொந்தளிப்பு உலக கங்கும் உண்டாக்கியுள்ளது. எங்கிலையினும் உண்மையும் அன்புமே உறுதியாய்க் கொள்ளத் தக்கன என்று அன்றூட வாழ்க்கையில் காட்டிய மகாத்துமாகாந்தியை ஒரு இந்துவேகட்டுக் கொண்றுன் என்றாலும், இப்பெரியார் வாழ்க்கையும், இவர்க்கு முன்பே அவதரித்துச் சமயத்துறையில் பெருங் தலைவர்களாய்விளங்கிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபரமஹம்சர். கவாமி விவேகானந்தர், ஸ்ரீ ராமலிங்கசுவாமிகள் என்னுமில்லர்களால் சமய மறுயலர்ச்சிமீண்டும் நிகழ்ந்தது. ராஜா ராம மோகனராய், கேசவசந்திர சேனார், தாகூர் முதலிய ஆங்கிலங் கற்ற இந்திய அறிஞர்களும் இம்மறு மலர்ச்சியிற் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர். இந்தியாவின் தற்சமயக் கொந்தளிப்பு நிலைமையைப் பற்றி இங்கு விரித்து ரைக்க வேண்டியதின்று. உற்றுநோக்குவார்க்கு, இங்கும்-உலகெங்கும் தலைவரித்தாடும் திமைகள் யாவும் மக்கள் குணக்கேட்டால் விளைவன என்பது இனிது புலப்படும். “திருகு சிந்தையைத் தீர்த்து செய்மை செய்” தாலன்றி, உலகம் உய்யாது. “அவ்வ வில்லை அருவி னைதானில்லை, மல்கு வெண்பிறை குடும் மனுள்ளுர் செல்வ ஞர்திரு வேட்களங்

கைதொழி, வல்லராகில் வழி யது காண்மினே" என்னும் பொதேசத்தில் நம் அப்பர் பெருமான் நாம் உய்யு நெறி காட்டுகின்றார். இவ் வாறு சிவன்வழி சின்றுள், இவ் வுலக வாழ்வில் செல்வமும் சிரும் இன்பழும் கிடைக்குமா என்று சிலர் கேட்கலாம். "உண்மையுலகில் குறைவுள் வாசி சின்ற குறை தீர்க்கும். நெஞ்சி சில கிறைவாற்றும். நேசம் வளரும். தனம் வரும். நன்மையாகும். உடலின் இனம் வளர் ஜூவர் செய்யுப் பின்யங்கள் செற்று சினை வொன்று சிங்கதை பெருகுப்" என்று சம்பந்தப் பெருமான் மறுமொழி தாக்கின்றார் இந்நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் உள்ள பேரறிஞர்கள் பலரும், உண்மையான தெய்வ நம்பிக்கையும் தூய சமய ஒழுகலாறும் மக்கள் வாழ்வில் மீண்டும் புகுந்து சமுதாயத்தைப் புனிதப்படுத்தி அன்பையும் அருளையும் பெருக்கினுவன்றி, அனுக்குண்டு போன்ற அசுர சிருஷ்டிகளால் மக்கள் அழிந்து படுதல் திண்ணம் என்று உணர்ந்து உலகறிய உரைத்து வருகின்றனர்.

இறைவன் படைப்பில்
நம் பாரதநாடு, உலகிற்கே

ஆசாரியத்திலிருந்து உதவும் உரிமையும் கடமை யும் உடையதெனச் சுவாமி விவேகானந்தர் ஒருக்கால் கூறியுள்ளார். இதில் அதிக உண்மையுள்ளது ஆசாரியனு வரன் (1) கற்பனயாவுங் கற்று ஜெயந்திரிபறநான் நூற் பொருள்களைத் தன் நுள் கொடுத்து வைத்திருத்தல், (2) கற்றபடி முற்றும் தான் நிற்றல், (3) கருணையினுலும் கடமையுணர்ச்சியினுலும் உங்கள் தப்பட்டு பிறரும் உய்யத் தொண்டாற்றல் என்னும் மூன்று இலக்கணங்களையும் உடையனுபிருத்தல் வேண்டும். நம்மிற் பலர் சிறப்பு வகையில் இங்ஙனம் செய்தமிகு வசதி வாய்க்காப் பெற்று கேளார் இத் தகுதியைத் தேடிக்கொண்டு, உலகாலங்களுத்திற்கு தக்கார் பலரோடும் ஒன்று சேர்ந்தும் தனித்தும் பாடுபட முன்வரவேண்டும். சௌவர்கள் அன்றுபோல் இன்றும் தம் சமயகுரவர் நால் வர்களையே தமக்கு வழி காட்டிகளாக்க கொள்ள வேண்டியவர்கள். நால்வர் காட்டியவழி கடந்தால் இன்றும் மேன்மையுறலாம்.

—ஞானசம்பந்தம்.

காந்தியம் வாழ்க!

“சுக்திக் களல்”

1. கொதித்த திரைக்கடலில் சிதறண்டுபோய்ப் — புயல் குழறிடப் பாதள மயிழ் கலத்தை விதித்த விதியினின் று மீட்டிவிட்டாய்—மிக விரைவினில் துறையினுக் கோட்டிவிட்டாய்! கதித்தெழு விரத்தைக் காட்டின்றுய்—உணைக் கண்கண்ட தெய்வமாய்ப் போற்றுகின்றோம் சதித்தொழி லாளனும் வதைத்துக்கொன்றுன்—உடல் சலனமு மிழுஞ்சுயிர் கலங்கிவிட்டோம்!
2. காலையில் கதிரவன் தோற்றத்திலே—இன் று காட்சி தருகின்றன ஜக ஜோதியாய்! நீலங்வ வாணத்தி னிடை வெளியில்—வெள்ளை ஸ்ரமதி ஒன்முகம் காட்டுகின்றூய்! கோலங்கொள் விண்மதி இரவினிலே—வரக் குளிரருள் வீசிப்புன் னகைபுரிவாய்! காலத்தின் வேகச்சக் கரத்தினையே—உன்றன் கருணைச் சமவெளியில் நடத்துகின்றூய்!
3. சிரித்த மலர்முகத்தைக் காட்டுகின்றூய்—எங்கள் சிந்தையில் அருளொலி மீட்டுகின்றூய்! எரித்திடு கனலையும் குளிரவைத்தாய்—இருள் இடத்தினிலே விளக் கேற்றுகின்றூய்! விரித்துயர் வானினை சிகரித்தமனம்—தன்னில் விருப்பு வெறுப்புகளைப் போக்கிவிட்டாய்! தரித்திர நாரணர் மனத்துடிப்பே—உன்றன் தளிரடி மலரினைப் போற்றுகின்றூய்!
4. சத்திய விளக்கத்தைப் பேசுகிறூய்—எங்கும் சாந்த அஹிம்மையொளி வீசுகிறூய்! எத்திசை யிலும்வளர்க் கோங்குகிறூய்—உன்றன் இகையினைக் காற்றினில் மிதக்கவிட்டாய்! புத்தனை மினுசிவிட்ட புண்ணியனே—அன்பில் புதுமெரு களித்திட்டாய் உலகினுக்கே! சித்தத்தில் நரப்பினில் உணர்வாயினை—உன்றன் திருநெறி வாழிய நீடுழி!

இறைவழிபாடு.

ம. வி. ஜெயராமன், திருப்பனந்தாள்.

“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றேயுலகு”

என்ற ஆண்டேர் வாக்குப்படி உலகினுக்கு முதல்வனும் உலகினையும் உயிரினையும் படைத்து, அவ்வுபிர்கள் நல்லினை, தீவினை களை தய்த்தற் பொருட்டும், இன்பதுன்பங்களை நுகர்த்தற் பொருட்டும், உயியும் பொருட்டும் அவைகள் இயங்க வேண்டி அவைகளுக்கு உடலினையும் அவ்வுடறும் அவ்வுடலோப்பான நிய உயிரும் வாழ்வதற்கு வேண்டிய உணவினையும், உடையினையும், உறையுளையும் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான அறிவினையும் படைத்த கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடுடைய ஒப்பற்றதலைவன் ஒருவன் உண்டென்ற கொஞ்சை யாவருக்கும் ஒப்பழிந்ததாகும். ஆனால் ஒருசிலர் இவ்வுலகும், உயிர்களும் இறைவனுல்தான் படைத்ததாயிருக்கக்கூடுமோ? அவைகள் நமது முன்னேர்களால்தான் படைக்கப்பட்டனவாரும் என்று சொல்லிவருவது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் விஞ்ஞான அறிவும், ஆராய்ச்சியும் மிகுந்த இக்காலத்திலேயே உலகினையும், உயிர்களையும் அழிக்கக்கூடிய நிலையற்ற பொருள்களையே செய்யமுடிகின்ற தெனில் விஞ்ஞானமும், ஆராய்ச்சியும் இல்லையென்ற கருதப்படுகின்ற முற்காலத்தில் என்னம் உலகினையும், உயிரினையும் உண்டாக்கியிருக்க முடியும். ஆனால் அவர்கள் நோக்கப்படியே முன்னேர்களாலேயே இவ்வுலகும், உயிர்களும் படைக்கப்பட்டதெனில் அம் முன்னேரையே படைத்த முதல்வன் ஒருவன் இருந்துதானே ஆகவேண்டும். அன்றையும் உலகில் மக்கள் அவரவர்கள் தாய் தங்கைப்பரால் பெற்றெடுக்கப்படுகின்றனரெனில் தாய், தங்கையர் உடலினைத்தானே தர இயலும், உயிரினைத் தங்கால் அத் தாய் தங்கையர் உயிர்வாழ்வு தெங்கனமீ? ஆதலால் நமது முன்னேரையும், நட்மையும், இதர உயிர்களையுக்க கொண்ட உலகினைப் படைத்த, ஆகியும் அந்தமுமற்ற ஒப்பற்ற தலைவன் ஒருவன் உண்டென்பது ஒருதலை. அம் முதல்வனுக்கே இறைவன் வாண், ஏரி, அறஸ், கால், மன் என்ற

ஜம்பெரும் பூதங்களாகவும், முக்குணங்களாகவும், நான் குரணங்களாகவும் ஆதி, ஈறின்றி, ஊன்மயமான உடலுக்கு உயிராகவும் உயிருக்கு உணர்வுமாகவும், என்னிலுள்ளனவேபோல் எங்கும் இடையரூமல் நிற்பன் என்பதும் ஒருதலே. இப்படிப்பட்ட போறி வும், பேரிரக்கமும், பேராற்றும் வாய்ந்த இறைவனுக்கு அவன் வீல் படைக்கப்பட்ட குழுவிகளைப் பொம் மற்ற உயிர்களைப் போலன்றி ஆற்றிவுபடைத்த நாம் செய்யக்கூடிய தகுந்த நன்றி ஏதும் இல்லையாயினும், நாம் எப்பொழுதும் எங்கும் என்னும் எண்ணங்களும் செய்யும் கருமங்களும் அவளைப்பற்றினதாகவே இருந்தல் வேண்டும். இவை சிற்றிவுடைய எல்லாராஜும் இப்பாதாகவின் ஒருங்கள் ஒருபொழுதாகிலும் அத்தலைவனை அவனது திருவருவ அடையாளத்தின் முன் சிறிது கேரம் துதிசெய்து வாழ்த்தி வணங்க வேண்டும். இதன் பொருட்டே நமது முன்னேர்கள் நெடுநாட்களாகத் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று திருவருவ வழிபாடியற்றி வந்திருக்கின்றனர். சிற்க.

இத்தன்மை வாய்ந்த இறைவன்தான் என்னிலுள்ள எண்ணெய் போல் எங்கும் இருப்பவனுமிற்கீற, அவனைக் கோயிலிற் சென்று தான் வழிபடவேண்டுமா? அவன் கோயிலில் இருப்பின் மற்ற இடங்களில் இல்லையா? என்ற கேள்விகளை ஒருசிலர் கேட்கிறார்கள். கோயிலில் எங்குச் சென்றிரும் இறைவன் திருவருவமாகவும், தூய்மையாகவும் இருக்கின்றன. அன்றியும் பலரும் இறைவனை ஏத்தி வணங்கும் வாழ்த்துக்களும், மறையெல்லாக்களுமே முழுங்குகின்றனவாதலால் அங்கு நம் மனம் இறைவனிடத்தே பதிநூல் உருகுகின்றது. ஆதலால் நமக்கு அங்கு சிற்றின்பத்திலும் உலக வாழ்க்கையிலும் நமத்திவு செல்லாட்டாமல் இறைவனையே எண்ணி வழிபடுவது எனிதாகின்றது. வீட்டிலே எங்கும் அசுத்தரும், குற்றமும் மிகுந்து சிற்றின்ப வாழ்க்கையிலும், உலகிலிலும், சுற்றந்தவரிடத்திலும் நம் மனஞ்சு செல்வதால் நாம் உண்மையான பதிந்த அன்புடன் இறைவனை எண்ணி வழிபட இயலுதல் மிகவரிது.

அன்றியும் திருக்கோயில் வழிபாட்டின் சிறப்பினை ஓர் உதாரணத்தில் அறியலாம்:- சூரியன் எங்குமிருக்கிறான். அவன் இல்லாத இடமில்லை. ஆனால் ஒரு ஒளிபெருக்கிக் கண்ணுட (பூதக்கண்ணுட)பை சூரியனுக்கு கேள்பிடித்து ஓர் பஞ்சத்துண்டிஜை காண்பித்தால் அதில் தீப்பற்றிக் கொள்ளுகிறது. எங்கும் விலவும் சூரியனது ஒளியினை ஓர் கண்ணுடயின் மூலம் ஓர் இடத்தில் அதிகப்படுத்துகிறோம். அதுபோல் இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான். அவன் இல்லாத இடமில்லையாயினும் அவனது திருவருட

சத்தியினை அன்பும் பணிவும், வாழ்த்துமாகிய செய்கைகளால் சேர்த்து வைத்திருக்கும் இடம் திருக்கோயிலாகும். திருவருட சத்தி ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட திருக்கோயிலின்கண் சென்று நாம் இறைவனைப் பதிந்த அன்போடு வணங்க அவனதருளினைப் பெறலாம்.

அன்றியும் அளவற்ற மன உறுதியும், கரைகடந்த அன்பும், தூய உள்ளமும், விழைந்த திருவருடைப் பெற்ற அப்பர், சந்தர், மணிவாசகர், சம்பந்தர் முதலியோரை திருக்கோயில்க்கோடோருள் சென்று இறைவனை வணங்கி வந்தனரெனில் தார் முந்த நிலையில் ஆள்ள, மனஉறுதியற்ற, சிற்றின்ப வரம்க்கையை பெரிதென் நெண்ணியிருக்கும் நம்மனோருக்கு திருக்கோயில் வழிபாடின்றி திருவருடனை கூடுவது எங்கனம்? அன்றியும் இறைவனதான் வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானுபிழிறே. இப்படியிருக்க நாம் அளவிறந்த பொருள்களை விண்வழியிற் செலவிட்டு ஏன் வழிபட வேண்டும்? அன்பும் மனஉறுதியும் கொண்டு வழி பட்டால் போதாதோ? நாம் கொடுக்கும் உணவினைக் கொண்டுதான் இறைவன் பசியாறுவனே? இவ்வரிசிப் பக்கீடு காலத்தில் பல்லயிரக் கணக்கான மக்கள் பசியால் பரித்திக்கும் பொழுது நாம் கொடுக்கும் உணவினை உட்கொள்ளாத இறைவனுக்கு நாம் ஏன் உணவு கொண்டு வழிபடவேண்டும்? என்ற எண்ணங்களெல்லாம் ஒரு சிலருக்கு உதிக்கின்றன.

இறைவன் வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாதவன்தான். அவனுல் படைக்கப்பட்ட நாம் அவன் கொடுக்கும் உண வினைக் கொண்டுதான் உயிர் வாழ்க்கீறோம். அவனன்றி ஒருஞுவும் அசையாதுதான். எனிலும் ஏழ்வைமிகுந்த நமது குடுப்பத்தில் நமக்கு அன்புமிக்க ஒருவர் இருக்குந் தருவாயிலிருக்க அதை நாம் அறிந்து பசியால் வருந்தும் நமது குழங்களையும் கவனியாத அவர்பால் கொண்ட அன்பு காரணமாக அவருக்குப் புதிய புதிய பட்டங்களைப் பெற்ற மருத்துவர்களையெல்லாம் வரவழைத்து கடன் வரங்கியாகின்றும் ஆயிரக்கணக்கான காசை விண் வழியிற் செலவிட்டுச் சிகிச்சை செய்கின்றோமன்றோ? இறந்துவிடுவார் என்று தெரிந்தும் அவர்பொருட்டுக் கடன் வாங்கியாகின்றும் செலவிடுவதன் காரணம் ஏன்? அவர்பால் கொண்ட பேரன்பண்டே?

நிலையில்லாத வாழ்க்கையையுடைய ஓர் மனி தன் பேரில் கொள்ளும் அன்பு காரணமாகச் செலவிடும் ஆயிரக்கணக்கான காசை என்றும் அழியாமல் ஆதியீரின்றி உலகினை ஆட்டுவித்தும், அசையித்தும், உய்வித்தும் வருகின்ற ஓர் ஒப்பற்ற வள்ளல்

பால் அண்டின் பொருட்டு ஏன் செலவிடக்கூடாது. இப்பொருள்களெல்லாம் அவனுள்ளே நாம் பெற்றது. அன்றியும் அன்பு காரணமாகச் செய்தும் எதையும் எம்பிரான் ஏற்பார் என்பது கண் எனப்பார் வரலாற்றுல் தெள்ளித்திற் புலனுகுமன்றே. அவரவர் செய்கின்ற தீவினை பொருட்டு பட்டினியும், பசியுமாய் வாடுகின்ற ஈர். அன்றியும் திருக்கோயிலிலுள்ள திருவுருவங்கள் இறைவனையறிதற்பொருட்டு வைத்த குறிகளையன்றி வேறால் என்பதை

“குறிகளும் அடையாளமுங் கோயிலும்
கெறிகளும் அவன் கிண்றதோர் கோர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதினும்
பொறியிலீர் மனம் என்கொல் புகாதே”

என்ற மறைமொழியால் அறியலாம்.

இவ்வாறிருக்க,

“சொல்லினும் சொல்லின் முடிவினும் வேதச் சுருதியினும்
அல்லினும் மாசற்ற ஆகாயங்தன்னிலும் ஆய்வுவிட்டோர்
இல்லினும் அன்பரிடத்தினும் ஈசனிருக்குமிடம்
கல்லினும் செம்பினுமோ இருப்பான் எங்கள் கண்ணுதலே”

என்று பட்டினத்தார் கூறியவாறு இறைவனை பதிந்த அன்போடு வணக்கி வாழ்த்துவார்க்கன் நிடன்றம் அன்பில்லாமல் அன்புள்ள வர்போல் நடிக்கும் ஏனையோருக் கல்வி தூஞ் செம்பினு மிருங்கு அவனது அருளினைப் பெறுதல் எல்லது, அவனது திருவுருவமாகிய அருட்குறியினைக் கண்டு ‘காலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி’ அவனருளோ கண்ணகைக் காண்பவர்க்கே அவனது திருவுருட்டு சித் திக்கும். அவனது அருட்கண்ணுவடயார்க்கே அவனது அருளுகு வடம் தோன்றும் என்பதை முன்றுண்டுள்ள குழுவிப் பருவத்தே சம்பந்தர் பெருமான் அவனது அருளுகுவத்தினைக் கண்டு பாடிய தால் அறியலாம். இப்பெருஞ் செயல் மூக்கு ஒரு சிறவியிலேயே எளிதில் கைகூடாது.

ஆதலால்,

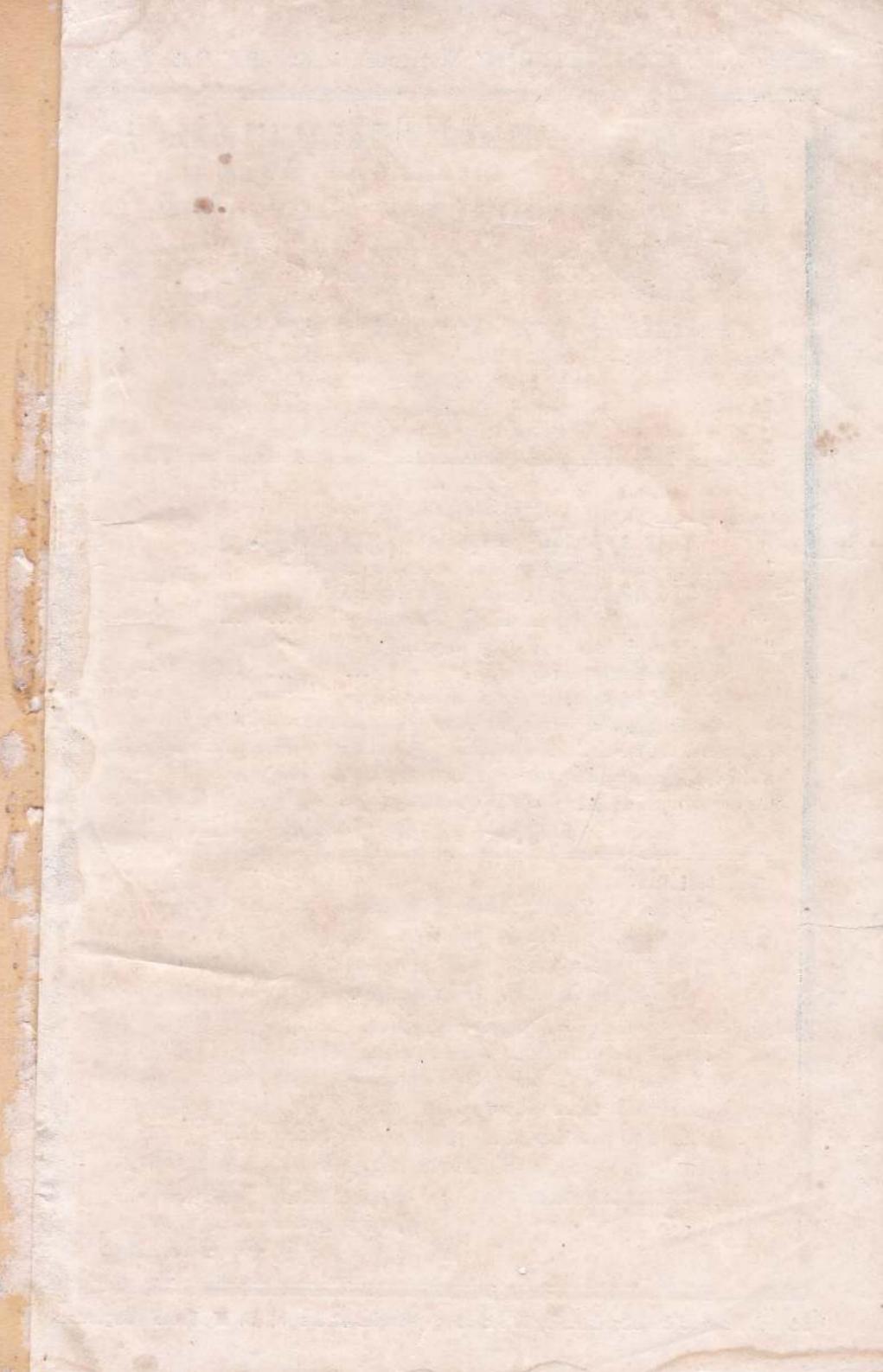
“நிலைபெறுமாறு எண்ணுகியேல் கெஞ்சே நீலா
நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில்புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப்
ழுமாலை புளைக்கேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்

தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச்
சங்காசய போற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சுசூடைம் ஆதி என்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலரூரில்லே”

என்ற அப்பர் பெருமான் அருண்மொழிப்படி இறைவனை நினைந்து விடிவதற்கு முன் சிழித்தெழுந்து எட்பிரான் எழுங் தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலிற் செஞ்ற அதனை கூட்டித் துப்புரவு செய்து பூமாலைகளைக் கட்டி ஜயங்குக்குச் சாத்தி அவனைப் புகழ்ந்து பாட்டத் தலையாரக் கும்பிட்டு அன்பினால் கசிந்து உருகிக் கூத்துமாடி அவனது திருப்பெயர்களை அன்பின் பெருக்கால் அறைச் சொல்லி அவன் பாற் றம் உள்ளத்தைப் பதிய வைத்தலும் ஆசிய செய்கைகளைச் செய்து வங்கால் இறைவன்பாற் பேரன்பு மிகுந்து வளர்ந்து முதிர்ந்து அவன் திருவருளைப் பெறுதல் எளிதிற் கைக்கூடும்.

இங்கனம் பிரசிப் பயனை நாக்தற் பொருட்டுச் செய்யும் இறைவழி பாட்டிற்கு இறைவனது திருவுருவமும், திருக் கோயிலும் இன்றிவழையாததாம். இவ்வாறியற்றும் இறைவழி பாடு பல்வேறு சமூகத்தினரால் பலவிதமாக கண்டபெற்றிரும் எல்லாம் முடிவில் ஒப்பற்ற ஓர் தலைவனையே குறிக்கின்றது. அவனருள் சிழிலில் எம்மதத்தவரும், எக்சமயத்தவரும், எக் குலத்தவரும் ஒன்றே ஆதலால் அவனது பேரருட் கடலில் மூழ்கி இனபந் தினைத்தற்கு ஓர் ஒப்பற்ற எளிய வழியாக விருக்கும் திருக்கோயிலினை எக்குலத்தினருக்கும் (சிறப்பாகத் தீண்டாதார்களுக்கும்) பயன்படுமாறு செய்து அவர்களும் அவனருளைப் பெற்ற உய்யுமாறு செய்வது நெது இந்து மதத்துவாது முதற்கட்டமையாகும்.

பாக்ஸில் சிறந்தது பாலக்காடு வாசனையில் சிறந்தது வஸந்த மோஹினி.

மனை குணம் விறைந்த அபரிமிதமான ருசியுடைய
வஸந்த மோஹினி வாசனைப் பாக்குத்துளை வாங்கி
உபயோகித்து ஆனந்தமடையுங்கள்.

- தயாரிப்பவர்:** K. R. அய்யங்கார் & Co. பாலக்காடு.
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள்: கனுப்பர் ஸ்டோர்ஸ், பாலக்காடு.
R. நாராயணன்கூட்டி பணிக்கர், பாலக்காடு.
N. நஞ்சப்பசெட்டியார், பொள்ளாச்சி.
K. V. S. B. Sons, எஸோடு.

ஸ்ரீ நவக்கிரக சகாயம்.

பிரபல சாந்தி ஜோதீஷர்.

1.	அ. ஜாதகம் கணித்து நேரில் பார்க்க அல்லது	
	5 கேள்விக்ட்கு பதில் எழுத ரூபாய்	2-4-0
	ஆ. மேற்கொண்ட பிரதி கேள்விக்கு	0-8-0
2.	அ. ஜாதகம் கணித்து ஒரு வருஷத்திற்கு	
	மாதாவாரி பவன் எழுத	10-0-0
	ஆ. மேற்கொண்ட பிரதி வருஷத்திற்கு	5-0-0

நோய் முதலிய சர்வத்திர குண தோஷங்களையும் வேத, சிவ தீகம் முறையில் நேரிட்ட பார்வையில் இறைவன் இன்னருளைக் கொண்டு சிவிர்த்தித்து தருகிறோம். உத்திரவாதமுண்டு. மற்ற விஷயங்களுக்கு நேரில் எழுதவும். N. B. பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்த V P.P. கிடையாத. தமிழ்நாடு ஜோதீஷ நிலையம், மயவரம்.

அன்புடையிர்!

குழங்கை பிறப்புமுதல் திருமணம் முசலிய எல்லா சிறப்புகளுக்கும் உங்கள் குமேப்பம் முழுவதற்கும் வேண்டிய தங்க நகைகள், கல் நகைகள், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள், வெகுமதிச் சாமான்கள்

முதலியன் எம்மாதிரியாயினும் இதுவரை பார்த்திராத புத்தம்புதிய விதங்களில் எம்மிடம் எப்பொழுதும் வாங்க கிடைக்கும். எனுபல் கலர் வளையள்கள், மோதிரங்கள், எங்கிரேவிங் கீலைகள் எம்மிடம் மிகச் சிறந்தவை, உங்கள் தேவைகளுக்கு உடனே வந்து பார்த்து வாங்க மகிழுங்கள்.

சுத்தத்திற்கு எமது T. M. S. முத்திரை உத்திரவாதம். "மணி மாளிகை" டி. கப்பிரயன்யன் செட்டியார்,

ஆயத்த அணிகல் அங்காடி, வடக்கு ரதவீதி, திருநெல்வேலி.